

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
Навчально-науковий інститут управління, психології та безпеки
Кафедра загальної та соціальної психології

**ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТІЛЕСНОГО
ІНТЕЛЕКТУ ОСОБЛИВОСТІ ЮНАЦЬКОГО ВІКУ**

Кваліфікаційна робота

здобувача вищої освіти
другого рівня ЗФН
спеціальності 053 Психологія
Мар'яна ЩЕСНА

Науковий керівник:

професор кафедри загальної та
соціальної психології, кандидат
психологічних наук, доцент
Олена ВАВРИНІВ

Рецензент

доцент кафедри практичної
психології та педагогіки, Львівського
державного університету безпеки
життєдіяльності, майор сл.ЦЗ,
к.психол.н., доцент
Роман ЯРЕМКО

Кваліфікаційна робота допущена до захисту

«___» квітня 2025 р., протокол №___

Завідувач кафедри загальної та соціальної психології
доктор психологічних наук, професор

_____ **Зоряна КОВАЛЬЧУК**

Анотація

Щесна М. Психологічні особливості розвитку тілесного інтелекту та особливості юнацького віку. Досліджено тілесний інтелект як багатовимірний феномен, що визначає здатність людини усвідомлювати та використовувати сигнали власного тіла. Проаналізовано його зв'язок із когнітивними, емоційними та поведінковими характеристиками особистості. Особливу увагу приділено юнацькому віку як періоду активного розвитку, формування особистісної ідентичності та ставлення до власного тіла. Досліджено взаємозв'язки тілесного інтелекту із самосвідомістю, емоційною зрілістю та адаптаційними стратегіями. На основі результатів сформульовано рекомендації щодо розвитку тілесного інтелекту, які можуть бути застосовані в освіті, психологічному консультуванні та спортивній підготовці.

Abstract

Shchesna M. Psychological characteristics of bodily intelligence development and features of adolescence. This study explores bodily intelligence as a multidimensional phenomenon that shapes an individual's ability to perceive and utilize bodily signals. Its relationship with cognitive, emotional, and behavioral traits is analyzed. Special attention is given to adolescence as a period of significant development, identity formation, and attitude toward the body. The study examines the connections between bodily intelligence, self-awareness, emotional maturity, and adaptive strategies. Based on the findings, recommendations for developing bodily intelligence are proposed, applicable in education, psychological counseling, and sports training.

ЗМІСТ

Вступ 4

РОЗДІЛ I. Теоретичний аналіз феномену тілесного інтелекту в психологічній літературі 7

1.1. Поняття тілесного інтелекту та його структура 7

1.2. Соціально-психологічні чинники розвитку тілесного інтелекту у юнацькому віці 15

1.3. Взаємозв'язок тілесного інтелекту з іншими видами інтелекту (емоційний, когнітивний) 36

1.4. Фактори, що впливають на розвиток тілесного інтелекту у юнацькому віці 47

Висновки до першого розділу 55

РОЗДІЛ II. Емпіричне дослідження розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці 57

2.1. Опис методів дослідження та характеристика вибірки дослідження 57

2.2. Аналіз результатів дослідження розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці 65

2.3. Рекомендації щодо підтримки та методи розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці 72

Висновки до другого розділу 77

ВИСНОВКИ 79

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ 82

ДОДАТКИ 86

ВСТУП

Актуальність теми. Психологічні дослідження, пов'язані з тілесним інтелектом, набувають все більшої популярності у контексті сучасного розвитку психотерапії, освіти та фізичного виховання. Під тілесним інтелектом розуміють здатність людини усвідомлювати і контролювати своє тіло, а також реагувати на сигнали, які надходять від нього, що є важливим елементом розвитку особистості на всіх етапах її життєвого шляху. Особливо важливим є дослідження тілесного інтелекту у підлітковому віці, коли формується самосвідомість, психофізіологічний розвиток та емоційна стабільність.

Юнацький вік є перехідним періодом, коли відбуваються значні зміни в усіх аспектах розвитку: фізичному, психологічному та соціальному. Важливість формування тілесного інтелекту на цьому етапі полягає в тому, що юнаки та дівчата шукають свою ідентичність, а також формують своє розуміння тіла та його ролі в соціумі. Зростаюча роль соціальних мереж, медіа та культурних стандартів краси робить цю тему ще більш актуальною, оскільки багато підлітків стикаються з проблемами самосприйняття та розвитку тіла.

Тому вивчення психологічних аспектів розвитку тілесного інтелекту є важливою частиною наукових досліджень, що дозволяє зрозуміти, як фізичне сприйняття пов'язане з психологічними процесами. Науковці та основні теоретичні підходи (G. Stanley Hall) - засновник наукової психології розвитку, вивчав юнацький вік як період інтенсивних фізичних і психічних змін. Він вважав, що підлітки переживають значні фізичні зміни, що впливають на їхній психічний розвиток. (Erik Erikson) - у своїй теорії психосоціального розвитку підкреслював важливість розвитку ідентичності у підлітковому віці. Цей період є важливим для формування власного "я" і самооцінки, що включає в себе і тілесне сприйняття. (Kurt Lewin) - досліджував розвиток самосвідомості та взаємодії людини з її

соціальним оточенням. Його роботи допомагають зрозуміти, як соціальні фактори впливають на формування тілесної самосвідомості.

(Ш.Лобер) - вивчала взаємозв'язок між тілесними практиками і психологічним здоров'ям, зокрема в контексті розвитку тілесного інтелекту. (Ж.Лакан)- французький психоаналітик, який розглядав тілесну самосвідомість як один з аспектів формування "Я". Його теорії можуть допомогти з'ясувати, як тілесний досвід взаємодіє з емоціями та когніцією в підлітковому віці. (Ю.Копиленко та І.Пархоменко)- українські вчені, які досліджують розвиток тілесного інтелекту, зокрема його роль у формуванні психологічної стійкості і самосвідомості в юнацькому віці.

Тілесний інтелект, який є здатністю сприймати і виражати емоції через тіло, отримує особливе значення в юнацькому віці. Формування цієї здатності вимагає збереження гармонії між фізичними, емоційними і когнітивними процесами. Актуальність дослідження цієї теми зростає з огляду на необхідність покращення психологічної підготовки молоді, підтримки її фізичного та емоційного розвитку, а також врахування тілесного компонента при наданні психотерапевтичної допомоги.

Молодь часто переживає періоди нестабільності, пов'язані з фізичними змінами та соціальним тиском. У цьому контексті важливо досліджувати, як саме тілесний інтелект може сприяти розвитку психологічної стійкості та адаптації підлітків до змін у їхньому житті. Врахування цих аспектів дозволяє краще зрозуміти, як тілесні переживання можуть впливати на психоемоційний стан підлітків і як це може бути використано в психотерапевтичній практиці, освіті та реабілітації.

Мета дослідження – теоретично проаналізувати та емпірично дослідити психологічні особливості розвитку тілесного інтелекту у юнацькому віці.

Завдання дослідження:

1. Визначити поняття тілесного інтелекту та його структуру.

2. Встановити взаємозв'язок тілесного інтелекту з іншими видами інтелекту (емоційним, когнітивним) та соціальними факторами.
3. Здійснити емпіричне дослідження рівня розвитку тілесного інтелекту у юнаків та визначити його вікові й індивідуальні особливості.

Об'єктом дослідження є: тілесний інтелект особистості юнацького віку.

Предметом є: психологічні особливості розвитку тілесного інтелекту у юнацькому віці, з урахуванням соціальних, емоційних та фізичних факторів, що впливають на його формування.

Гіпотеза дослідження: полягає в тому, що розвиток тілесного інтелекту у підлітковому віці тісно пов'язаний із фізичним здоров'ям, соціальними факторами (впливом середовища, ровесників) та емоційною стійкістю. Крім того, активне залучення до фізичних вправ, спорту та йоги позитивно впливає на рівень розвитку тілесного інтелекту в підлітків.

Методи дослідження: для досягнення мети та вирішенню поставлених завдань були обрані такі методи дослідження як: теоретичний аналіз літератури з психології тілесного інтелекту та розвитку юнаків, емпіричні («Шкала тілесного інтелекту (Body Intelligence Scale)», Опитувальник «Діагностика тілесного інтелекту» (О.М.Сілютіна), Методика «Діагностика емоційного інтелекту» Н. Холла, Особистісний опитувальник «FPI (Freiburg Personality Inventory)», Тест-опитувальник для визначення самоставлення особистості (В.В.Столін, С.Р.Пантелєєв), математико-статистичні (кореляційний аналіз).

Експериментальна база дослідження: загальна кількість досліджуваних експериментальної вибірки складає 50 спортсменів Академії футболу «РУХ».

Структура кваліфікаційної роботи: кваліфікаційна робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг диплому становить ____ сторіно

РОЗДІЛ I. Теоретичний аналіз феномену тілесного інтелекту в психологічній літературі

1.1. Поняття та структура тілесного інтелекту

Тілесний інтелект (ТІ; англ. *body intelligence*, BQ), відомий ще як кінестетичний інтелект, є однією з форм інтелектуальної діяльності людини, яку визначає здатність до свідомого контролю за власними фізичними рухами та ефективного їх використання в різноманітних контекстах. Це поняття розробив Говард Гарднер у своїй теорії множинних інтелектів, де кінестетичний інтелект розглядається як окремий компонент, здатний впливати на різноманітні аспекти людської діяльності. За його словами, тілесний інтелект включає в себе здатність людей до «ефективного використання тіла для вирішення проблем або створення продуктів» [8, с. 118].

Здатність до ефективного самовираження через тіло має важливе значення в багатьох сферах людської діяльності: від спорту до мистецтва, від повсякденного функціонування до соціальних взаємодій. Тілесний інтелект не обмежується лише фізичною активністю; він охоплює також здатність адаптуватися до змін в оточенні, здійснювати контроль над фізичними реакціями і взаємодіяти з навколишнім світом через сенсорні відчуття і рухи.

Тілесний інтелект є важливою складовою гармонійного розвитку людини. У період юнацького віку (15–20 років) відбувається активна трансформація фізичного, емоційного та когнітивного потенціалу особистості. Здатність усвідомлювати власне тіло, його можливості, обмеження та ефективно використовувати його у різних життєвих сферах є критичною для успішного переходу до дорослого життя. Юнацький вік особливо сприятливий для розвитку тілесного інтелекту через підвищену чутливість до соціальних і культурних впливів, а також активний фізичний ріст [26, с. 27].

Сучасна психологія розглядає тілесний інтелект як одну з ключових складових загальної інтелектуальної компетентності особистості. У цьому розділі ми розглянемо сутність тілесного інтелекту, його основні компоненти, а також особливості його формування у юнацькому віці.

Тілесний інтелект в контексті психології та фізіології

З точки зору психології, тілесний інтелект можна розглядати як здатність людини усвідомлювати свої фізичні рухи, контролювати їх і використовувати для досягнення бажаного результату. Психологи зазначають, що тілесний інтелект тісно пов'язаний з емоційним і когнітивним інтелектами, що створює інтегровану систему, в якій людина здатна використовувати свої фізичні можливості для адаптації до стресових ситуацій і соціальних викликів. Як стверджує В.Карвасарний, «фізичний розвиток та емоційна саморегуляція є важливими складовими розвитку тілесного інтелекту» [15, с. 92].

У контексті юнацького віку це означає, що молоді люди, які розвивають здатність відчувати та усвідомлювати своє тіло, краще справляються зі стресовими ситуаціями, конфліктами та іншими викликами, властивими цьому періоду життя.

Розвиток тілесного інтелекту у психологічному аспекті включає кілька ключових складових:

1. Усвідомлення власного тіла: здатність сприймати сигнали, які надходять від тіла (біль, напруження, втома).
2. Контроль рухів: можливість точно виконувати завдання, що вимагають моторної координації

Емоційна інтеграція

1. Усвідомлення впливу тілесних станів на емоції та здатність використовувати тіло для емоційної регуляції (наприклад, через дихальні вправи чи фізичні практики).

Як підкреслює В.Метелюк, розвиток цих навичок має ключове значення для гармонійного формування особистості в юнацькому віці.

Молоді люди, які навчаються розуміти свої тілесні відчуття, мають вищу самооцінку та краще справляються зі стресовими ситуаціями.

Фізіологічний аспект тілесного інтелекту

З точки зору фізіології, тілесний інтелект базується на складних нейрофізіологічних процесах, які забезпечують рухову активність, координацію та адаптацію до зовнішніх стимулів. Основні механізми, що забезпечують розвиток тілесного інтелекту, включають:

1. Розвиток нервової системи

У юнацькому віці спостерігається активне формування нейронних зв'язків і підвищення нейропластичності. Це дозволяє швидше адаптуватися до нових фізичних викликів, а також покращувати точність і координацію рухів. Як зазначає Карвасарний, «завдяки нейропластичності нервової системи підвищується не тільки фізична форма, але й здатність до саморегуляції і концентрації уваги» [15, с. 94].

2. Розвиток м'язової системи

У цьому віці спостерігається збільшення м'язової маси та сили, що сприяє виконанню більш складних фізичних завдань. Важливу роль у цьому процесі відіграють фізичні вправи, які стимулюють вироблення білків, що впливають на ріст і функціонування м'язів.

3. Функціонування сенсорних систем

Юнацький вік характеризується підвищеною чутливістю до сенсорних стимулів. Це дозволяє краще сприймати сигнали від навколишнього середовища та власного тіла, сприяючи формуванню складних моторних навичок.

4. Роль гормональних змін

Гормональні перебудови, які відбуваються у юнацькому віці, впливають не лише на емоційний стан, а й на фізичну витривалість і здатність до адаптації. Наприклад, підвищений рівень тестостерону у хлопців сприяє

зростанню м'язової маси, а зміни рівня естрогену у дівчат впливають на формування кісткової тканини та координацію.

5. Фізіологічні механізми саморегуляції

Завдяки регулярним фізичним тренуванням покращується функціонування серцево-судинної та дихальної систем, що, у свою чергу, підвищує здатність організму до адаптації в умовах стресу.

Взаємодія психології та фізіології в розвитку тілесного інтелекту

Розвиток тілесного інтелекту неможливий без інтеграції психологічних і фізіологічних процесів. Наприклад:

- Фізичні вправи сприяють не лише покращенню моторики, а й зниженню рівня стресу, що позитивно впливає на емоційний стан.

- Дихальні техніки можуть бути ефективним засобом регуляції емоцій через вплив на вегетативну нервову систему.

- Практики усвідомленості (наприклад, йога чи медитація) допомагають гармонізувати взаємодію між тілесними та когнітивними процесами.

Юнацький вік є критично важливим періодом для формування цих навичок, оскільки в цей час закладаються основи для майбутньої фізичної та психологічної стійкості.

Структура тілесного інтелекту

Тілесний інтелект є складною інтеграцією фізичних, когнітивних та емоційних аспектів. Структура тілесного інтелекту включає кілька ключових компонентів:

1. Моторика та координація рухів

Цей компонент передбачає здатність виконувати точні, контрольовані та скоординовані рухи в різних умовах. Моторика охоплює широкий спектр навичок — від базових рухів (ходьба, біг) до складних дій, які потребують спеціалізованої підготовки (наприклад, у спорті чи професійній діяльності).

- Точність рухів. Це здатність виконувати конкретні рухи з високим ступенем точності, що є важливим для досягнення поставлених цілей.
- Координація. Здатність інтегрувати рухи різних частин тіла для забезпечення гармонійного виконання завдань, наприклад, у танцях чи командних видах спорту.
- Баланс і постава. Формування правильної постави та вміння зберігати рівновагу навіть у складних фізичних умовах.

У юнацькому віці ці навички активно розвиваються завдяки підвищеній пластичності нервової системи. Саме в цей період тренування координаційних здібностей має особливо важливе значення.

2. Почуття і сенсорне сприймання

Тілесний інтелект передбачає здатність використовувати органи чуття для:

- Орієнтації у просторі. Це вміння сприймати положення свого тіла в просторі відносно інших об'єктів. Наприклад, під час спортивних ігор молодь активно тренує просторове мислення.
- Відчуття фізичного стану. Уміння відчувати рівень фізичного напруження, втоми або комфорту у своєму тілі.
- Обробки сенсорних стимулів. Включає здатність швидко та ефективно реагувати на зорові, слухові, дотикові та інші стимули.

Юнацький вік є часом підвищеної чутливості до сенсорних впливів, і розвиток цих здібностей формує основу для більш усвідомленого використання своїх тілесних можливостей.

3. Тілесна свідомість і саморегуляція

- Усвідомлення власного тіла. Молоді люди, які вміють сприймати сигнали свого тіла, краще адаптуються до фізичних і психологічних навантажень.
- Регуляція фізіологічних процесів. Це здатність впливати на такі параметри, як дихання, серцевий ритм, напруження м'язів.

Наприклад, спеціальні техніки дихання допомагають зменшити стрес і покращити концентрацію.

- Контроль рухів у стресових ситуаціях. Уміння залишатися фізично і психологічно стабільним під час напружених подій.

Тілесна свідомість тісно пов'язана з усвідомленою увагою до власних фізичних станів. Цей аспект активно розвивається через практики медитації, йоги, спортивні тренування тощо.

4. Емоційна саморегуляція через фізичну активність

Фізична активність відіграє важливу роль у регуляції емоційних станів. Це один із ключових аспектів тілесного інтелекту, оскільки:

- Фізичні вправи знижують стрес. Наприклад, регулярна фізична активність сприяє зниженню рівня гормону кортизолу, який відповідає за стрес.

- Покращення настрою. Завдяки вивільненню ендорфінів фізична активність створює відчуття задоволення і радості.

- Підвищення емоційної стійкості. Молоді люди, які займаються спортом або іншими видами фізичної діяльності, демонструють вищий рівень витривалості та адаптації до стресових ситуацій [9, с. 67].

Цей компонент також сприяє формуванню звички звертатися до фізичних практик як до способу зняття напруги й поліпшення загального самопочуття.

5. Інтеграція когнітивних і емоційних процесів

Тілесний інтелект забезпечує гармонійне поєднання фізичних, когнітивних та емоційних аспектів. Молодь, яка розвиває цю інтеграцію, демонструє:

- Покращену концентрацію уваги. Завдяки усвідомленим рухам і фізичним вправам вони здатні ефективніше зосереджуватися на завданнях.

- Гнучкість мислення. Фізична активність сприяє формуванню нових нейронних зв'язків, що покращує здатність до навчання та адаптації. Емоційну стабільність.
- Використання фізичної активності для регуляції емоційних станів підвищує здатність до самоконтролю.

Юнацький вік є сприятливим періодом для розвитку цієї інтеграції, адже саме в цей час закладаються базові навички для подальшого гармонійного розвитку особистості.

Взаємозв'язок тілесного інтелекту з іншими видами інтелекту

Тілесний інтелект не існує ізольовано; він взаємодіє з іншими видами інтелекту, зокрема когнітивним та емоційним інтелектом, створюючи єдину інтегровану систему, яка дозволяє людині ефективно адаптуватися до змін навколишнього середовища.

Когнітивний інтелект, який відповідає за здатність до логічного мислення, вирішення проблем та стратегічного планування, тісно пов'язаний з тілесним інтелектом, оскільки успішне виконання фізичних завдань часто вимагає високої когнітивної концентрації та здатності приймати швидкі рішення [6, с. 75].

Емоційний інтелект також взаємодіє з тілесним інтелектом, оскільки фізична активність є важливим інструментом для емоційної саморегуляції. Здатність контролювати емоції через тілесні практики, такі як йога, спорт або танці, дозволяє підліткам і дорослим краще справлятися зі стресами, покращувати настрій і підтримувати високий рівень психоемоційного здоров'я.

Важливість тілесного інтелекту для соціальної адаптації

Тілесний інтелект має велике значення для соціальної адаптації, оскільки взаємодія з іншими людьми часто передбачає певні фізичні дії: жести, рухи, міміку. Людина, яка володіє високим рівнем тілесного інтелекту, може ефективно виражати свої емоції та думки через своє тіло, що полегшує соціальну взаємодію і комунікацію з іншими людьми.

Особливо важливо це для підлітків, оскільки розвиток тілесного інтелекту в цей період допомагає їм успішно взаємодіяти в соціумі, розвивати емпатію і знижувати рівень соціальної тривожності [4, с. 32].

Соціальні навички, такі як здатність працювати в команді, співпрацювати та лідирувати, також багато в чому залежать від рівня розвитку тілесного інтелекту. Зокрема, заняття спортом або командні ігри сприяють розвитку цих навичок і допомагають підліткам адаптуватися до соціальних ситуацій.

Роль тілесного інтелекту у професійній діяльності

Тілесний інтелект є важливим складником професійної діяльності у багатьох сферах, де необхідна точність рухів, їхня координація та ефективне використання фізичних можливостей. Зокрема, у спорті, медицині, музиці, танцях та театрі високий рівень тілесного інтелекту дозволяє професіоналам досягати значних висот у своїй діяльності.

Під час навчання та тренувань людина вдосконалює свої рухові навички, здатність до швидкої реакції і адаптації до фізичних навантажень, що має велике значення для подальшого професійного розвитку [8, с. 116].

(Див.табл.1.1)

Таблиця 1.1

Ключові аспекти та їх зміст

<i>Аспект</i>	<i>Зміст</i>
Поняття тілесного інтелекту	Здатність до свідомого контролю за фізичними рухами, ефективного їх використання у різних контекстах. Розроблено Говардом Гарднером у межах теорії множинних інтелектів.
Важливість	Від спорту до мистецтва, соціальних взаємодій та повсякденного функціонування. Охоплює адаптацію до змін та контроль фізичних реакцій.
Психологічний аспект	Усвідомлення рухів, їх контроль і використання для досягнення мети. Тісний зв'язок з емоційним і когнітивним інтелектами.
Фізіологічний аспект	Нейрофізіологічні процеси, розвиток нервової системи, пластичність мозку, удосконалення моторики й концентрації

	уваги через тренування.
Структура тілесного інтелекту	- Моторика і координація рухів. - Сенсорне сприймання. - Тілесна свідомість і саморегуляція. - Емоційна саморегуляція через фізичну активність.
Взаємозв'язок	Взаємодія з когнітивним і емоційним інтелектами для адаптації до змін середовища, вирішення проблем, регуляції емоцій через фізичну активність.
Соціальна адаптація	Полегшення комунікації через жести, міміку. Розвиток емпатії, соціальних навичок (командна робота, співпраця). Зниження тривожності у підлітків.
Професійна діяльність	Висока важливість у спорті, медицині, мистецтві (музика, танці, театр). Розвиток рухових навичок для ефективного виконання професійних завдань.

1.2.Соціально-психологічні чинники розвитку тілесного інтелекту у юнацькому віці

Розвиток тілесного інтелекту в юнацькому віці є ключовим процесом, оскільки саме в цей період активно формуються основні фізичні й психологічні механізми, що визначають здатність людини до самоконтролю, ефективної взаємодії з навколишнім середовищем і самовираження через тіло. Юнацький вік є часом інтенсивного розвитку, коли відбувається активне формування нервової системи, змінюються фізичні можливості організму, а також відбуваються суттєві психологічні та соціальні зміни, які створюють умови для розвитку тілесного інтелекту.

Теоретичні підходи до розвитку тілесного інтелекту варіюються залежно від психолого-фізіологічних і педагогічних концепцій. Однак більшість із них вважає важливими три основні аспекти: фізичний розвиток, психоемоційну регуляцію та соціальну адаптацію. Усі ці аспекти взаємопов'язані й сприяють формуванню цілісного тілесного інтелекту, який дозволяє юнакові не лише контролювати свої фізичні рухи, а й

виражати емоції, взаємодіяти з іншими людьми та адаптуватися до соціальних умов.

Згідно з теорією множинних інтелектів, розробленою американським психологом Говардом Гарднером, кінестетичний інтелект є одним з основних видів інтелекту, що відіграє ключову роль у розвитку тілесного інтелекту. Кінестетичний інтелект, або тілесний інтелект, передбачає здатність до ефективного використання власного тіла для виконання різноманітних завдань, зокрема спортивних. Гарднер зазначає, що цей тип інтелекту дозволяє людям розвивати рухову координацію, здатність до точності рухів та вміння працювати з об'єктами.

У юнацькому віці саме цей тип інтелекту стає основою для розвитку фізичних навичок і здатності до самовираження через тіло. Важливою складовою кінестетичного інтелекту є інтеграція фізичних та емоційних аспектів. Через фізичну активність і рухи юнаки можуть вивчати свої емоційні стани та розвивати емоційну саморегуляцію. Це, своєю чергою, дає можливість досягти кращої самосвідомості й ефективніше управляти своїми емоціями під час фізичної діяльності, що є важливим для формування тілесного інтелекту в юнацькому віці [8, с. 116].

Швейцарський психолог Жан Піаже розробив теорію когнітивного розвитку, яка акцентує увагу на тому, як діти й юнаки розвивають мислення та здатність до адаптації через взаємодію з навколишнім середовищем. Згідно з його теорією, юнаки переходять до стадії формальних операцій, яка характеризується розвитком абстрактного мислення та здатності до рефлексії.

У контексті тілесного інтелекту це означає, що юнаки починають усвідомлювати зв'язок між своїми фізичними діями, емоціями та соціальними взаємодіями. Це створює основу для розвитку цілісного тілесного інтелекту, що інтегрує фізичні, емоційні та когнітивні аспекти.

Ерік Еріксон, американський психолог німецького походження, у своїй теорії психосоціального розвитку наголошував на важливості

соціальної взаємодії у формуванні особистості. У юнацькому віці, згідно з Еріксоном, ключовим завданням є формування ідентичності, що передбачає інтеграцію фізичних і емоційних аспектів особистості.

Через соціальні стосунки та фізичну активність юнаки вчаться виражати свої емоції, адаптуватися до соціального середовища та будувати гармонійні стосунки з іншими людьми. Це сприяє формуванню тілесного інтелекту, який дозволяє ефективно управляти своїм тілом та емоціями.

Теорія емоційного інтелекту, яку розробив Деніел Гоулман, також має важливе значення для розуміння розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці. Згідно з цією теорією, емоційний інтелект включає здатність розпізнавати та контролювати свої емоції, а також ефективно взаємодіяти з іншими людьми.

Гоулман наголошує на важливості розвитку емоційної компетентності для досягнення високого рівня тілесного інтелекту. Він вважає, що юнаки, які навчаються контролювати свої емоції через фізичну активність, здатні краще інтегрувати свої емоційні переживання у фізичну діяльність.

Наприклад, через заняття спортом або танцями юнаки можуть розвивати не тільки свої фізичні навички, а й емоційну саморегуляцію, що в подальшому сприяє розвитку їхньої емоційної свідомості та самовизначення. [6, с.75]. (Див. табл. 1.1)

Таблиця 1.1

Теоретичні підходи та аспекти розвитку тілесного інтелекту

Теоретичний підхід	Ключові аспекти	Роль у розвитку тілесного інтелекту
Теорія множинних інтелектів Говарда Гарднера	- Кінестетичний інтелект як основа тілесного інтелекту. - Інтеграція фізичних і емоційних аспектів.	- Розвиток рухової координації, точності рухів. - Емоційна саморегуляція через фізичну активність
Теорія когнітивного розвитку Жана Піаже	- Розвиток мислення через взаємодію з навколишнім середовищем.	- Формування зв'язків між фізичними діями, емоціями та соціальними

	- Стадія формальних операцій у підлітковому віці.	взаємодіями. - Інтеграція когнітивних і фізичних аспектів.
Теорія психосоціального розвитку Еріка Еріксона	- Формування ідентичності через соціальні взаємодії. - Інтеграція фізичних і емоційних аспектів особистості.	- Розвиток здатності виражати емоції через рухи. - Адаптація до соціального середовища через фізичну активність.
Теорія емоційного інтелекту Деніела Гоулмана	- Розпізнавання та контроль емоцій. - Емоційна компетентність через фізичну активність.	- Інтеграція емоційних переживань у фізичну діяльність. - Розвиток емоційної свідомості через спорт, танці тощо

Як видно з таблиці, кожен теоретичний підхід пропонує унікальну перспективу розвитку тілесного інтелекту, підкреслюючи взаємозв'язок між фізичними, емоційними та соціальними аспектами.

Юнацький вік, як етап розвитку людини, охоплює період від 14 до 21 року. Його можна умовно поділити на три етапи: ранній (14-16 років), середній (16-18 років) та пізній (18-21 рік). Це період інтенсивного фізіологічного, психологічного та соціального розвитку, що характеризується значними змінами в тілі та психіці людини.

Юнацький вік є важливим етапом у розвитку тілесного інтелекту, оскільки саме в цей період відбувається завершення статевого дозрівання, стабілізація фізичних можливостей і розвиток емоційної та соціальної зрілості. Тілесний інтелект, як складова частина загальної інтегрованої системи розвитку людини, на цьому етапі виявляється через здатність адекватно реагувати на фізичні, емоційні та соціальні виклики, використовуючи свої фізичні можливості.

1. Ранній юнацький вік (14-16 років)

Ранній юнацький вік є часом переходу від дитинства до дорослості. Це період значних фізичних та психологічних змін, пов'язаний із статевим

дозріванням. У цей час юнаки переживають значні фізіологічні зміни, що прямо впливають на їхню самооцінку та тілесне самовідчуття.

- Фізіологічний розвиток: У цей час відбувається інтенсивний ріст м'язової маси, збільшення сили та витривалості. Фізичні зміни часто передують психологічним, і хоча юнаки можуть відчувати себе сильнішими, вони можуть мати труднощі з координацією і самовідчуттям через швидкі зміни в тілі.

- Психологічний розвиток: Юнаки в цьому віці переживають численні емоційні зміни, зумовлені не лише фізичними змінами, а й пошуком ідентичності. Важливим є перехід від дитячих ролей до дорослих, що часто супроводжується сумнівами щодо свого тіла та фізичних здібностей.

- Соціальні чинники: Соціальне становлення в цей час часто пов'язане з групами однолітків. Участь у спортивних секціях та командних іграх дає юнакам перші можливості для формування соціальних навичок через фізичну активність.

2. Середній юнацький вік (16-18 років)

Цей період є стабільним з точки зору фізіологічного розвитку. Юнаки здатні краще контролювати свої фізичні можливості та активно включаються в соціальні процеси, що сприяє розвитку тілесного інтелекту.

- Фізіологічний розвиток: Мускулатура та фізична сила досягають свого піку, зростає рівень витривалості, юнаки здатні виконувати складні фізичні вправи з високою ефективністю. Це час, коли вони починають активно включати спортивні тренування у своє повсякденне життя.

- Психологічний розвиток: Психологічно цей період характеризується стабільністю. Юнаки більш свідомо ставляться до своїх фізичних можливостей, їхня самооцінка стає більш стабільною, а також вони більш упевнені у своїх силах.

- Соціальні чинники: Важливими є взаємодії з однолітками, оскільки соціальний статус у цей час має особливе значення. Юнаки беруть участь у

спортивних змаганнях, тренуваннях і взаємодіють із ровесниками, що сприяє розвитку соціальних навичок через фізичні практики.

3. Пізній юнацький вік (18-21 рік)

Це період завершення фізичного розвитку і підготовки до переходу в доросле життя. У цей час юнаки стабільно функціонують у соціумі, займаються професійною діяльністю або продовжують навчання, а також активно працюють над своєю фізичною формою та розвитком тілесного інтелекту.

– Фізіологічний розвиток: Пізній юнацький вік характеризується стабільною фізичною формою, максимальними показниками сили й витривалості. Юнаки вже можуть ставити конкретні фізичні цілі та досягати їх.

– Психологічний розвиток: Це період завершення процесу становлення особистості. Самооцінка стає більш стабільною, юнаки добре усвідомлюють свої фізичні та психологічні можливості, що дозволяє ефективно використовувати тілесний інтелект для досягнення поставлених цілей.

– Соціальні чинники: Соціалізація до дорослого життя часто включає професійну діяльність, розвиток інтелектуальних та фізичних навичок. Спортивні секції, тренування, участь у заходах дають змогу юнакам підтримувати свою фізичну форму, а також сприяють соціальному становленню.

Соціально-психологічні чинники відіграють надзвичайно важливу роль у розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці. Це не просто процес розвитку фізичних навичок, а й інтеграція цих навичок із соціальними, емоційними й психологічними аспектами життя особистості. У цьому процесі беруть участь численні зовнішні та внутрішні фактори, які визначають успішність або труднощі у розвитку фізичних здібностей, а також формування ставлення до власного тіла. Важливими аспектами є

вплив соціальних мереж, однолітків, родини, культурних стандартів і зовнішнього середовища, у якому юнаки ростуть і розвиваються.

Соціальні чинники:

1. Сім'я. Батьки та інші близькі родичі є першими соціальними агентами, які впливають на формування ставлення до тіла. Підтримка, увага до здоров'я та фізичних потреб або, навпаки, критика можуть суттєво впливати на самооцінку та тілесне сприйняття.

2. Однолітки. Взаємодія з ровесниками є важливим фактором у розвитку тілесного інтелекту. У юнацькому віці молоді люди активно порівнюють себе з іншими, що впливає на їхнє сприйняття власного тіла. Взаємна підтримка або конкуренція в соціальних групах можуть або сприяти розвитку здорового самосприйняття, або провокувати соціальний тиск, що веде до прагнення досягти нереалістичних стандартів.

3. Соціальні мережі та медіа. Вплив мас-медіа, зокрема соціальних мереж, має величезне значення для формування ставлення до тіла. Вони поширюють соціальні стандарти краси й тілесних образів, які можуть стати основою для порівнянь і стресу, якщо ці ідеали не відповідають реальному вигляду юнака.

4. Культурні стандарти. Різні культури мають свої уявлення про ідеали краси та фізичної привабливості, що можуть визначати соціальні норми. Високий тиск на досягнення певних фізичних стандартів може викликати в молоді бажання змінити свою зовнішність або прагнути конкретних фізичних показників.

5. Освітні установи та спільноти. Школи, спортивні гуртки, навчальні курси також впливають на розвиток тілесного інтелекту. Тут юнаки стикаються з вимогами до фізичної активності та досягнення певних результатів, що допомагає розвивати фізичні навички, але також може викликати порівняння й стрес, якщо очікувані стандарти не досягаються.

Психологічні чинники:

1. Самооцінка. Висока або низька самооцінка є важливим психологічним чинником у розвитку тілесного інтелекту. Якщо юнак має низьку самооцінку, він може мати негативне ставлення до свого тіла і навіть не помічати фізичні сигнали, які вказують на перевтому або потребу у відпочинку. Висока самооцінка, навпаки, може допомогти йому адекватно оцінювати свої фізичні можливості.

2. Емоційне сприйняття. Тілесний інтелект також залежить від здатності розуміти і правильно інтерпретувати емоційні реакції, пов'язані з тілом. Наприклад, молоді люди, які відчують стрес або тривогу, можуть виявляти фізичні симптоми, такі як головний біль або напруга в м'язах. Важливо вміти зчитувати ці емоційні сигнали та коригувати свої дії.

3. Мотивація. Від мотивації залежить, як юнаки ставляться до розвитку своїх фізичних можливостей. Вона може бути внутрішньою (прагнення до самовдосконалення) або зовнішньою (прагнення до визнання, соціального схвалення). Внутрішня мотивація сприяє розвитку тілесного інтелекту, оскільки вона зосереджена на особистому самопізнанні та благополуччі, а зовнішня може призвести до перевантажень або надмірного тиску.

4. Тривожність і стрес. Психологічні проблеми, такі як тривожність або стрес, можуть впливати на фізичне сприйняття тіла. Нерідко ці проблеми проявляються через негативне ставлення до себе та власного вигляду, що заважає розвитку здорового тілесного інтелекту. Тривожні люди можуть мати проблеми з адекватним сприйняттям своїх фізичних можливостей, оскільки перебувають у постійному напруженні.

5. Соціальні порівняння. Психологічний аспект соціальних порівнянь є важливим чинником розвитку ставлення до тіла. Порівняння з іншими можуть призвести до того, що юнаки будуть критично ставитися до своїх фізичних характеристик, прагнучи досягти вигляду, який відповідає певним соціальним стандартам.

Психологічні чинники, які впливають на розвиток тілесного інтелекту у юнаків, є надзвичайно важливими, оскільки вони визначають, як молоді люди взаємодіють зі своїм тілом і наскільки ефективно вони можуть регулювати свої фізичні можливості. Ці чинники включають в себе самооцінку, емоційне сприйняття, мотивацію, емоційну регуляцію та здатність до соціальних порівнянь. Кожен із них має свій вплив на процес розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці.

Самооцінка є основним психологічним чинником, що впливає на ставлення до тіла. Це почуття власної гідності та адекватності власного тіла відіграє важливу роль у формуванні фізичного самопочуття. Юнаки з високою самооцінкою зазвичай позитивно ставляться до свого тіла, відчувають себе впевнено і можуть спрямовувати зусилля на розвиток своїх фізичних можливостей. Вони частіше мають здорове сприйняття свого тіла, а також схильні розвивати фізичні навички та слідкувати за своїм здоров'ям. У той же час, юнаки з низькою самооцінкою часто мають проблеми зі сприйняттям свого тіла, можуть відчувати сором чи дискомфорт через його зовнішність або фізичні обмеження, що перешкоджає розвитку тілесного інтелекту.

Емоційне сприйняття є важливим фактором, оскільки емоції безпосередньо впливають на фізичний стан і ставлення до тіла. Здатність розпізнавати свої емоції і усвідомлювати їх вплив на фізичне здоров'я допомагає юнакам управляти своїм тілесним станом. Наприклад, у моменти стресу або тривоги тіло може проявляти напругу, біль або втому. Тому важливо вміти розпізнавати ці сигнали та вживати заходи для їх зменшення, такі як фізичні вправи, медитація або відпочинок. Недооцінка емоційного впливу на тіло може призвести до проблем, таких як переїдання, безсоння або навіть фізичні травми через надмірну фізичну активність без врахування емоційного стану.

Мотивація є ще одним важливим психологічним чинником. Вона визначає, наскільки сильно юнак прагне досягти певних фізичних

результатів. Мотивація може бути внутрішньою — коли людина прагне до самовдосконалення та розвитку свого тіла для особистого задоволення, або зовнішньою — коли стимулом є бажання задовольнити соціальні вимоги або отримати визнання від оточення. Внутрішня мотивація зазвичай сприяє більш стабільному та здоровому розвитку тілесного інтелекту, оскільки вона пов'язана з реальним бажанням поліпшити власні фізичні показники і зберігати фізичну форму. Зовнішня мотивація, з іншого боку, може призвести до надмірного тиску на себе, прагнення до досягнення нереалістичних стандартів краси чи фізичної форми, що може спричинити стрес і розчарування.

Емоційна регуляція є ще одним важливим чинником у розвитку тілесного інтелекту. Вміння контролювати свої емоції і ефективно їх регулювати допомагає зберігати фізичне здоров'я і підтримувати оптимальний рівень енергії. Емоційна стабільність важлива для того, щоб мати можливість ефективно справлятися з труднощами, такими як фізичні навантаження, втома чи стрес. Наприклад, юнаки, які вміють знижувати рівень стресу і справлятися з емоціями, краще справляються з фізичними вправами та тренуваннями, не перенавантажуючи своє тіло.

Соціальні порівняння також мають великий вплив на розвиток тілесного інтелекту. Порівняння себе з іншими, зокрема з однолітками, може позитивно впливати на мотивацію, але часто воно стає джерелом стресу і негативного сприйняття себе. Якщо юнак порівнює своє тіло з тілами інших людей, що відповідають певним соціальним стандартам, він може відчувати незадоволення або неповноцінність, якщо не досягає цих стандартів. Це може призвести до фізичних і психологічних проблем, таких як порушення харчування, надмірні фізичні навантаження або відмова від фізичної активності.

Загалом, психологічні чинники мають суттєвий вплив на формування тілесного інтелекту у юнацькому віці. Самооцінка, емоційна регуляція, мотивація, здатність до соціальних порівнянь — усі ці фактори

взаємодіють і визначають, наскільки гармонійно і здорово розвивається фізичний потенціал молодої людини. Чим вищий рівень психологічного благополуччя, тим легше буде здійснювати розвиток тілесного інтелекту і досягати значних результатів у фізичних та спортивних активностях.

Вплив соціальних мереж на розвиток тілесного інтелекту

Соціальні мережі стали невід'ємною частиною сучасного життя, такі як TikTok, Instagram і YouTube, грають ключову роль у формуванні фізичної культури серед молоді. Це стає особливо помітним у юнацькому віці, коли молоді люди активно шукають зразки для наслідування і взаємодіють з однолітками та іншими користувачами платформ. Вони створюють нові можливості для розвитку тілесного інтелекту, оскільки дають доступ до величезної кількості контенту, який мотивує до фізичної активності, здорового способу життя та вдосконалення тілесних навичок. Водночас, ці платформи несуть із собою певні ризики, оскільки можуть сприяти формуванню нереалістичних стандартів фізичної краси, викликати соціальний тиск і привести до проблем із самооцінкою.

TikTok як фактор розвитку тілесного інтелекту

TikTok — це одна з найбільш впливових платформ серед молоді, яка пропонує короткий, але інтенсивний контент. У TikTok велике значення мають фітнес-виклики, танцювальні тренди та інші активності, які сприяють розвитку фізичних навичок і тілесної свідомості. Відео з вправами, що набирають популярність, мотивують юнаків займатися спортом або активними фізичними вправами, оскільки вони відображають доступність тренувань і показують, як легко можна досягти результатів.

Це важливий фактор для розвитку тілесного інтелекту, оскільки TikTok пропонує велику кількість порад, які можуть мотивувати, а також показує доступність фізичної активності для всіх категорій користувачів. Це стимулює юнаків до вдосконалення своїх навичок через легкість у створенні контенту і взаємодії з іншими.

Тим не менше, в той же час, платформа має і певні мінуси, зокрема те, що стандарти краси і ідеальної фізичної форми, представлені в деяких відео, можуть призвести до формування нереалістичних уявлень серед юнаків, спричиняючи тиск на фізичну форму і наявність певних типів тілесних характеристик.

Instagram як інструмент формування тілесної культури

Instagram є однією з найпопулярніших платформ, на якій зображено велику кількість контенту, що стосується здорового способу життя та фітнесу. Юнаки активно використовують Instagram для того, щоб отримувати мотивацію та натхнення від спортсменів, тренерів і популярних фітнес-блогерів. Вони можуть стежити за фотографіями досягнень у спорті, дізнаватися про нові тренди в фітнесі та брати участь у різноманітних челенджах, що мотивує їх до активнішого способу життя.

Однак, на відміну від TikTok, Instagram має більш стабільне сприйняття, яке підтримується високим рівнем графічного контенту. Це підвищує ймовірність того, що відображення ідеальних тілесних форм та фізичних досягнень буде сприяти появі невдоволення власною фізичною формою і може призвести до підвищеної тривожності щодо тіла.

YouTube як ресурс для розвитку фізичних навичок

YouTube є платформою, яка дозволяє створювати більш детальні відео з тренуваннями, порадами щодо харчування та методами розвитку тілесного інтелекту. Відео-уроки, тренінги, мотиваційні відео — все це робить платформу потужним інструментом для розвитку фізичної культури серед молоді. Юнаки можуть знайти відео від професіоналів, що пропонують різноманітні тренування — від базових вправ до складних програм з підвищеними навантаженнями.

Також на YouTube можна знайти канали, присвячені здоров'ю та харчуванню, що дозволяє сформувати комплексний підхід до підтримки здорового тіла та фізичної активності. Юнаки можуть отримати цінні поради, які допомагають їм адаптувати фізичні вправи під свої

можливості, а також змінити харчові звички для досягнення кращих результатів у спорті.

Вплив сім'ї на розвиток тілесного інтелекту

Родина відіграє важливу роль у формуванні звичок, пов'язаних із фізичною активністю та ставленням до власного тіла. Сім'я закладає основи здорового способу життя, які можуть впливати на фізичну, емоційну і соціальну складову розвитку юнаків. Підтримка з боку батьків, їхній приклад і ставлення до фізичної активності створюють платформу для розвитку тілесного інтелекту – здатності ефективно використовувати своє тіло, розуміти його потреби і підтримувати його функціональність.

Роль підтримки фізичної активності в родині

Сім'я є основним джерелом мотивації до фізичної активності. Батьки, які самі дотримуються здорового способу життя, демонструють важливість регулярних занять спортом і фізичних вправ. Наприклад, спільні прогулянки, участь у спортивних заходах або сімейні тренування можуть не лише зміцнити фізичне здоров'я дітей, а й створити емоційний зв'язок між членами сім'ї.

Дослідження показують, що діти, чиї батьки заохочують до спорту, частіше зберігають звичку до регулярної фізичної активності в дорослому віці. Крім того, активна підтримка, зокрема участь у спортивних досягненнях дитини або спільне відвідування секцій, сприяє формуванню позитивного ставлення до фізичних вправ.

Формування ставлення до тіла через сім'ю

Формування ставлення до тіла через сім'ю є важливим процесом, що безпосередньо впливає на самосприйняття молодих людей у період ранньої дорослості. В цей час, коли юнаки стикаються з викликами переходу до більш самостійного життя, сім'я часто залишається основним джерелом підтримки, а також першою ареною, де формуються уявлення про себе та своє тіло. Ранні родинні настанови і взаємодії мають

довготривалий вплив на те, як молодий чоловік сприймає свої фізичні зміни, які відбуваються в процесі дорослішання.

Сім'я є першим соціальним контекстом, де формується ставлення до зовнішнього вигляду, тому роль батьків та близьких родичів є незамінною. Якщо в сім'ї культивуються здорові звички, такі як активний спосіб життя, правильне харчування і прийняття себе без фокусування на негативних аспектах фізичної зовнішності, це допомагає молодим людям розвивати здорову самооцінку. Батьки, які ставляться до свого тіла з любов'ю та повагою, можуть передати ці цінності своїм дітям, що формує в них впевненість у собі і здатність приймати свої фізичні зміни, навіть якщо вони здаються неприязними чи неприємними на перший погляд.

Однак, якщо в сім'ї існують нереалістичні стандарти краси або надмірна увага до зовнішнього вигляду, це може призвести до розвитку комплексу щодо власного тіла у молодого чоловіка. Негативні коментарі про вагу, зріст чи інші фізичні особливості можуть викликати у юнаків сумніви в собі, сприяти зниженню самооцінки і навіть викликати проблеми з харчуванням або іншими аспектами психологічного здоров'я. Тому важливо, щоб у родині розвивалася культура підтримки та прийняття, а не критики.

У родинному середовищі важливо також обговорювати зміни, що відбуваються з тілом, особливо у періоди змін, як це буває у молодому віці. Якщо сім'я вміє відверто говорити про такі теми, це допомагає юнакам краще усвідомлювати і приймати фізичні зміни, що виникають під час переходу до дорослого життя. Така підтримка дає відчуття безпеки та стабільності, а також сприяє розвитку більш здорового ставлення до тіла.

Таким чином, ставлення до власного тіла у юнаків значною мірою залежить від того, як це питання розглядається і обговорюється в сім'ї. Позитивна атмосфера, відкритість до обговорень та повага до фізичних особливостей кожної людини допомагають створити основу для здорового сприйняття себе, що є важливим для подальшого розвитку особистості.

Наприклад, у сім'ях, де зовнішній вигляд є пріоритетом, молодь часто стикається з тиском щодо ідеальної ваги чи форм. Це може впливати на психоемоційний стан і навіть сприяти появі розладів харчової поведінки. Натомість акцент на здоровому харчуванні, правильній осанці та регулярній активності формує позитивне сприйняття тіла.

Вплив однолітків

Вплив однолітків на формування ставлення до тіла є значущим аспектом у житті молодих людей, особливо в період ранньої дорослості. У цей час юнаки часто починають активно порівнювати себе з іншими, орієнтуючись на соціальні стандарти, що диктуються їхнім оточенням. Взаємодія з однолітками може мати як позитивний, так і негативний вплив на те, як молодий чоловік сприймає своє тіло.

Однолітки можуть виступати як основні джерела соціального впливу, через яких формуються уявлення про фізичну привабливість і соціальні норми. У компанії друзів часто виникають обговорення зовнішнього вигляду, і тому може виникнути тиск, що стимулює бажання відповідати певним стандартам. Наприклад, якщо серед однолітків є певні стандарти щодо того, який вигляд повинен мати "ідеальний" молодий чоловік, то це може призвести до почуття невдоволення своїм тілом у тих, хто не відповідає таким вимогам.

Одним із основних чинників, який впливає на ставлення до тіла через однолітків, є соціальні мережі, де зображення "ідеальних" тіл часто демонструються і сприймаються як норма. Це може посилювати відчуття, що потрібно відповідати певному вигляду, що викликає порівняння і невдоволення собою. Тиск з боку друзів або групи може спонукати до намагання змінити свою зовнішність, що іноді призводить до небезпечних практик, таких як дієти, надмірне фізичне навантаження або навіть хірургічні втручання.

Проте вплив однолітків не завжди має лише негативний характер. У деяких випадках підтримка з боку друзів може допомогти юнакові

прийняти свої фізичні особливості і зберігати здорову самооцінку. Якщо в групі однолітків панує культура взаємопідтримки та прийняття різноманітних типів тіл, це сприяє формуванню більш здорового ставлення до себе та оточуючих. Друзів, які підтримують один одного, не критикуючи зовнішність, а зосереджуючи увагу на особистих досягненнях та внутрішніх якостях, значно легше підтримувати самоповагу і не зациклюватися на зовнішньому вигляді.

Одним із позитивних аспектів впливу однолітків може бути розвиток колективних цінностей, пов'язаних зі здоровим способом життя. Спільне заняття спортом, обговорення здорового харчування чи просто підтримка один одного в досягненні фізичних цілей може сприяти зміцненню фізичного і психологічного здоров'я. Коли однолітки мотивують один одного до фізичних вправ, здорових звичок або розвитку, це може допомогти усвідомити важливість внутрішнього благополуччя, а не тільки зовнішньої привабливості.

Таким чином, вплив однолітків на ставлення до тіла є двостороннім процесом, де важливу роль відіграє характер соціальної групи та індивідуальні особливості кожної людини. З одного боку, соціальні стандарти можуть створювати тиск і стимулювати бажання відповідати певним вимогам, з іншого — підтримка серед друзів може допомогти зберегти позитивне ставлення до себе та своїх фізичних особливостей.

Спільна активність

Заняття спортом разом із друзями не лише покращують фізичну форму, але й сприяють соціалізації. Молодь отримує можливість обмінюватися досвідом, розвивати навички командної роботи та взаємної підтримки. Наприклад, у спортивних секціях юнаки вчаться співпрацювати для досягнення спільної мети, що також впливає на їхній розвиток як особистостей.

Спільна активність також є джерелом задоволення і підтримки психологічного здоров'я. Молодь, яка регулярно займається спортом у компанії друзів, частіше має вищу самооцінку та стійкі соціальні зв'язки.

Конкуренція та прагнення до лідерства

Конкуренція та прагнення до лідерства є важливими аспектами, які також взаємодіють із розвитком тілесного інтелекту. У молодому віці, зокрема в період ранньої дорослості, юнаки часто стикаються з бажанням бути кращими, сильнішими, успішнішими, і цей процес нерідко відображається на фізичному та емоційному самосприйнятті. Відношення до власного тіла, фізичних можливостей і розвитку часто формується під впливом конкуренції, яка має як позитивний, так і негативний ефект.

Конкуренція є природною складовою соціальних відносин, особливо серед молоді, де часто змагаються за увагу, схвалення та соціальний статус. Вона може стимулювати розвиток фізичних здібностей і прагнення до покращення зовнішнього вигляду, щоб відповідати певним стандартам або досягати конкретних цілей. Для деяких юнаків конкуренція може бути важливим мотиватором для розвитку фізичних навичок, заняття спортом, дотримання здорового способу життя або поліпшення загального стану здоров'я.

Проте конкуренція, яка зосереджена виключно на фізичних характеристиках або досягненнях, може стати причиною негативного ставлення до тіла. Наприклад, прагнення до лідерства в спортивних досягненнях може супроводжуватися тиском до досягнення "ідеального" вигляду або високих фізичних результатів, що призводить до перевтоми, стресу і навіть розвитку травм. У таких умовах тілесний інтелект може постраждати, оскільки акцент ставиться на досягненні зовнішніх цілей, а не на здатності чути і розуміти сигнали власного тіла.

Інша сторона конкуренції — це прагнення до лідерства, яке має важливий вплив на самосприйняття. Бажання бути лідером, добиватися визнання та поваги в групі може стимулювати розвиток фізичних навичок

або навіть надмірну увагу до зовнішнього вигляду. У такому контексті тіло стає інструментом для досягнення певних соціальних цілей. Проте, коли лідерство стає самоціллю і пов'язується лише з фізичними досягненнями чи зовнішністю, це може призвести до дисгармонії в розвитку тілесного інтелекту. Важливою є здатність балансу між бажанням досягти лідерства і розумінням важливості емоційного і фізичного здоров'я.

Позитивний аспект конкуренції полягає в тому, що вона може сприяти розвитку впевненості в собі і зміцненню самоповаги, якщо її обирають як шлях для самовдосконалення, а не для порівняння з іншими або досягнення певних зовнішніх стандартів. Прагнення до лідерства може мотивувати не тільки до фізичних досягнень, а й до розвитку особистісних якостей, таких як відповідальність, емоційна стійкість і здатність до самовіддачі. У цьому контексті лідерство, яке поєднується з здоровим ставленням до себе і свого тіла, допомагає сформувати збалансований тілесний інтелект, де фізичне здоров'я і емоційна зрілість розвиваються гармонійно.

Отже, конкуренція та прагнення до лідерства можуть бути потужними драйверами розвитку фізичних здібностей та тілесного інтелекту, якщо вони базуються на здоровому ставленні до себе, а не на бажанні відповідати нереалістичним стандартам або досягати соціального схвалення за рахунок власного благополуччя. Важливо розуміти, що тілесний інтелект включає в себе не тільки фізичну підготовленість, але й здатність слухати і розуміти потреби свого тіла, зберігаючи баланс між фізичним і емоційним здоров'ям.

Вплив мас-медіа

Вплив мас-медіа на формування ставлення до тіла є одним із найбільш потужних факторів у житті сучасних молодих людей. Мас-медіа, зокрема телевізійні програми, фільми, рекламні кампанії, соціальні мережі та інші цифрові платформи, відіграють важливу роль у формуванні соціальних стандартів краси і зовнішнього вигляду. Для юнаків, які перебувають на

етапі становлення і пошуку своєї ідентичності, медіапродукти можуть мати значний вплив на те, як вони сприймають своє тіло і фізичні зміни.

Мас-медіа створюють і поширюють стандарти краси, які часто є недосяжними або нереалістичними. Наприклад, в рекламі і фільмах часто зображуються ідеальні, «підготовлені» тіла, що можуть бути фізично привабливими за традиційними мірками, але нереалістичними для більшості людей. Це створює у молодих людей відчуття, що їхні тіла не відповідають «нормам», що може призвести до низької самооцінки, психологічних проблем і навіть порушень харчової поведінки. Стандарти краси, популяризовані мас-медіа, можуть спричиняти відчуття дефектності чи неповноцінності у тих, хто не відповідає цим ідеалам.

Особливо це стосується соціальних мереж, де часто публікуються ретушовані фотографії ідеальних тіл. Підлітки та молоді люди схильні порівнювати себе з такими зображеннями, що може викликати невдоволення власним тілом. Цей процес порівняння призводить до того, що багато молодих людей починають відчувати, що їхні природні особливості, такі як вага, форма тіла, шкіра або волосся, є недоліками, які потребують змін.

З іншого боку, мас-медіа можуть мати і позитивний вплив. В останні роки зростає тенденція до популяризації різноманітних типів тіл і образів. Більше уваги приділяється позитивним зображенням людей з різними формами і розмірами, а також акцентується на важливості здорового способу життя, а не тільки на досягненні стандартів краси. Такі кампанії, як «body positive» (позитивне ставлення до тіла), що активно підтримуються деякими відомими особистостями та медіа-ресурсами, сприяють прийняттю природних фізичних особливостей і пропагують ідею, що кожне тіло має свою красу.

Мас-медіа також можуть виступати важливими джерелами освіти щодо здоров'я, правильного харчування і фізичної активності. Інформація, яка пропагує важливість фізичного здоров'я та добробуту, може допомогти

молодим людям зберігати здоровий баланс у сприйнятті свого тіла та розвивати правильні звички, що знижують тиск на зовнішній вигляд.

Однак важливо зауважити, що вплив мас-медіа на ставлення до тіла юнаків часто залежить від критичного сприйняття отримуваної інформації. Якщо молоді люди здатні аналізувати та розуміти, що зображені в медіа образи часто є штучно створеними і не відповідають реальності, вони можуть уникнути небезпечних порівнянь і негативних наслідків для самооцінки. На цьому етапі важливо, щоб навички медіаграмотності були вбудовані у процес виховання і саморозвитку, адже це дозволить юнакам краще орієнтуватися в медіапросторі і не піддаватися негативному впливу стереотипів щодо зовнішності.

Таким чином, мас-медіа можуть мати як позитивний, так і негативний вплив на формування ставлення до тіла. Стандарти краси, що поширюються через мас-медіа, часто є недосяжними і можуть призводити до психологічних проблем. Проте з розвитком культури різноманітності та пропагуванням позитивного ставлення до тіла, медіа можуть стати потужним інструментом для формування здорового самосприйняття.

Ідеалізація фізичної краси

Медіа часто пропагують стандарти краси, що базуються на ідеалізованих образах відомих спортсменів, акторів або моделей. Юнаки, під впливом таких образів, прагнуть наслідувати своїх кумирів. Наприклад, переглядаючи фільми чи слідкуючи за спортсменами в соціальних мережах, молодь обирає для себе ідеали фізичної форми й намагається досягти схожих результатів.

Слід зазначити, що ідеалізація зовнішності може мати як позитивний, так і негативний вплив. З одного боку, юнаки отримують мотивацію працювати над собою, займатися спортом і дотримуватися здорового способу життя. З іншого боку, нереалістичні образи, сформовані через фільтри й фотошоп, можуть викликати у молоді почуття незадоволеності собою, що негативно впливає на самооцінку.

Вибір кумира та наслідування

Юнаки часто обирають для себе кумира серед відомих особистостей, таких як професійні спортсмени, актори або блогери, які популяризують активний спосіб життя. Кумири стають джерелом натхнення і формують цілісну модель поведінки, якої молодь намагається дотримуватися. Наприклад, популярні фітнес-тренери можуть мотивувати юнаків займатися спортом і дотримуватися дієти, а спортсмени – надихати на досягнення в певному виді спорту.

Наслідування зіркових осіб також впливає на вибір стилю одягу, програм тренувань або навіть дієтичних звичок. Наприклад, підлітки, які захоплюються бодібілдингом, можуть прагнути відтворити тренувальні програми своїх кумирів, сподіваючись досягти подібних результатів.

Проте важливо розуміти, що ідеали, створені медіа, не завжди відповідають реальності. Завдання дорослих, освітян і тренерів – допомогти молоді критично оцінювати ці образи, фокусуючись на реальних досягненнях і можливостях, а не на штучно створених стандартах.

Для більш легшого ознайомлення прикріплюю таблицю (Див.табл.1.2)

Таблиця 1.2

Фактори та їхній вплив на аспекти розвитку

Фактор впливу	Аспект	Позитивний вплив	Негативний вплив
Сім'я	Підтримка фізичної активності	Формування звички до спорту; приклад здорового способу життя; емоційна підтримка	Відсутність заохочення або негативне ставлення до спорту
	Формування ставлення до тіла	Гармонійне сприйняття тіла; розвиток впевненості	Тиск щодо стандартів краси; занижена самооцінка через критику зовнішності
Однолітки	Спільна активність	Мотивація до занять спортом; соціалізація; розвиток командного духу	Негативний вплив у разі відсутності інтересу до фізичної активності в

			групі
	Конкуренція та прагнення до лідерства	Розвиток фізичних навичок; досягнення кращих результатів; формування лідерських якостей	Надмірний стрес через конкуренцію; почуття невдачі у разі порівняння з іншими
Мас-медіа та соціальні мережі	Ідеалізація фізичної краси	Мотивація до спорту; поширення здорового способу життя	Формування нереалістичних стандартів; зниження самооцінки
	Вибір кумира та наслідування	Натхнення до фізичної активності; створення позитивного прикладу для наслідування	Слідування недосяжним стандартам або шкідливим практикам
	Вплив соціальних мереж	Мотиваційний контент: тренування, танцювальні челенджі, приклади здорового способу життя	Акцент на зовнішності замість здоров'я; поширення небезпечних трендів (наприклад, ризиковані дієти чи вправи)

1.3. Взаємозв'язок тілесного інтелекту з іншими видами інтелекту (емоційний, когнітивний)

Інтелект є складною системою когнітивних і емоційних здібностей, що дозволяє людині адаптуватися до умов навколишнього середовища, приймати рішення та ефективно взаємодіяти з іншими людьми. Відповідно до теорії множинних інтелектів Говарда Гарднера, окрім традиційного когнітивного інтелекту (IQ), важливими є також емоційний інтелект (EQ) та тілесний інтелект. Тілесний інтелект визначається як здатність людини використовувати своє тіло для вирішення завдань, вираження емоцій та досягнення цілей. У цьому контексті особливу роль відіграє взаємозв'язок тілесного інтелекту з емоційним та когнітивним інтелектами, що забезпечує гармонійний розвиток особистості, особливо у юнацькому віці, коли активно формується характер і здатність до самореалізації.

Тілесний інтелект: визначення та особливості

Тілесний інтелект, також відомий як тілесно-кінестетичний інтелект, включає здатність людини контролювати та координувати свої фізичні рухи. Це дозволяє ефективно виконувати завдання, що вимагають фізичної активності, таких як спорт, танці або навіть повсякденні завдання, що потребують точності та злагодженості рухів. Людина з високим рівнем тілесного інтелекту здатна швидко адаптуватися до змін у фізичному середовищі та досягати високих результатів у фізичних дисциплінах. Важливим аспектом тілесного інтелекту є також усвідомлення своєї тілесної ідентичності та здатність до самоконтролю, що допомагає управляти фізичними процесами, такими як дихання, серцебиття та м'язова напруга. У юнацькому віці розвиток тілесного інтелекту є особливо важливим, оскільки цей період характеризується інтенсивним фізичним та психічним розвитком. Юнаки, які активно займаються спортом, танцями або іншими видами фізичної активності, здатні краще контролювати свої емоції та ефективніше взаємодіяти з оточенням, що є важливим для соціальної адаптації та розвитку особистості.

Взаємозв'язок тілесного інтелекту з емоційним

Емоційний інтелект (EQ) визначається як здатність розуміти, контролювати та виражати свої емоції, а також розпізнавати емоції інших людей. Тілесний інтелект і емоційний інтелект тісно взаємопов'язані, оскільки вони обидва відображають спосіб, у який людина взаємодіє зі світом і самою собою. Тілесний інтелект, відповідно до концепції множинного інтелекту Говарда Гарднера, стосується здатності ефективно використовувати своє тіло для виконання завдань і вирішення проблем. Емоційний інтелект, як його описав Деніел Гоулман, полягає у здатності розпізнавати, розуміти, регулювати та використовувати емоції для адаптації до соціального та професійного середовища.

Розвиток емоційного інтелекту відбувається поетапно:

1. Перший етап — формування готовності молодшої людини до пізнання світу, його закономірностей, самопізнання, що полягає в усвідомленні

впливу емоційної сфери на життєдіяльність, а самих емоційних переживань — як цінностей; важливості внутрішньої гармонії, психологічного благополуччя, здорових стосунків з іншими людьми для повноцінного життя; життєвих цінностей, пріоритетів, тобто головного і другорядного; відповідальності за власні емоційні переживання; власної базової життєвої позиції, життєвих переконань, внутрішніх настанов — як ресурсів розвитку емоційного інтелекту; екзистенціальної цінності життя "тут і тепер".

2. Другий етап — надання юнакам і засвоєння ними інформації про внутрішній світ людини і місце емоцій та почуттів у ньому; емоції, їх види, функції, причини виникнення, особливості перебігу, рівні прояву; способи управління емоціями, вербальний і невербальний рівень висловлення емоцій, емоційні якості особистості.

3. Третій етап — виконання вправ, спрямованих на усвідомлення цінностей, зміну обмежувальних стереотипів, набуття навичок усвідомленого керування емоціями, використання їх в умовах навчально-тренінгового середовища та надалі у повсякденній життєдіяльності.

Між цими двома типами інтелекту існує взаємодія, оскільки емоційні переживання завжди супроводжуються фізіологічними реакціями, які можна розпізнати, аналізувати та навіть змінювати. Наприклад, стрес або тривога можуть проявлятися у фізичних симптомах, таких як підвищене серцебиття, пітливість, напруга в м'язах. З іншого боку, фізична активність, така як йога, біг чи заняття спортом, сприяє зниженню рівня стресу, покращенню настрою та загальному психічному здоров'ю.

Важливість тілесної усвідомленості

Емоції тісно пов'язані з тілесними проявами. Як зазначав Антоніо Дамасіо у своїй праці "The Feeling of What Happens", наші емоції є не лише когнітивними конструкціями, але й фізіологічними реакціями, що включають зміни у частоті серцебиття, диханні, тонусі м'язів та навіть температурі тіла. Ці тілесні зміни виникають автоматично і часто

залишаються непоміченими. Наприклад, страх може викликати прискорене серцебиття, пітливість або тремтіння рук, тоді як радість проявляється через розслаблене тіло і посмішку.

Тілесна усвідомленість є ключем до розуміння власних емоцій. Багато психологічних шкіл (наприклад, тілесно-орієнтована терапія) використовують принцип роботи з тілом для виявлення прихованих емоційних переживань. Важливість роботи з тілесними проявами емоцій також підкреслює Бессел ван дер Колк у книзі "The Body Keeps the Score". Автор зазначає, що травматичний досвід залишає не лише психологічний, але й фізичний слід у тілі, і цей зв'язок можна використовувати для терапії.

Тілесно-орієнтовані техніки для розвитку емоційного інтелекту

Психологічні дослідження підтверджують, що емоційний стан людини можна визначити за її фізичною поведінкою. Розвиток тілесного інтелекту допомагає ефективніше управляти своїми емоціями. Як зазначають Дамасіо та Гоулман, здатність розпізнавати та аналізувати свої фізіологічні стани є важливим інструментом для управління стресом, тривогою та іншими емоціями. Наприклад, контроль за диханням, що є складовою тілесного інтелекту, може зменшити рівень тривожності. Практики усвідомленого дихання, такі як йога або медитація, дають змогу не лише розслабити тіло, але й стабілізувати емоційний стан.

Ван дер Колк акцентує увагу на тому, що регулярні фізичні вправи допомагають покращити зв'язок між тілом і розумом, дозволяючи людині краще усвідомлювати свої потреби та бажання. Окрім того, тілесно-орієнтовані техніки стали важливою частиною сучасної психотерапії. Психотерапевт Томас Ханна у своїй книзі "Somatics: Reawakening the Mind's Control of Movement, Flexibility, and Health" описує методики, які дозволяють людям усвідомлювати зв'язок між тілесними сигналами та емоційними реакціями. Такі практики дозволяють виявити негативні емоційні патерни, зафіксовані у тілі, і поступово їх усунути.

Вплив фізичних вправ на емоції

Емоції не лише впливають на наше тіло, але й формуються під його впливом, що підкреслює тісний зв'язок між фізичним станом і емоційним переживанням. Ліза Фельдман Барретт у своїй книзі "How Emotions Are Made" стверджує, що емоції є продуктом передбачення мозку, що базується на сигналах, які надходять від тіла. Вона зазначає, що мозок постійно обробляє дані з тіла і формує емоційні реакції відповідно до отриманої інформації. Наприклад, якщо мозок отримує сигнал про підвищений пульс і напруження м'язів, це може бути інтерпретовано як страх, хвилювання або навіть радість — усе залежить від контексту та особистого досвіду.

Цей принцип пояснює, чому фізичні вправи можуть мати значний позитивний вплив на емоційний стан людини. Дослідження показують, що регулярна фізична активність сприяє зниженню рівня кортизолу (гормону стресу), що допомагає зменшити емоційну напругу і тривогу, а також підвищенню рівня ендорфінів — гормонів щастя, що сприяють покращенню настрою. Фізична активність стимулює вироблення нейротрансмітерів, які позитивно впливають на психічне благополуччя, знижуючи симптоми депресії та тривожних розладів.

Не менш важливими є техніки релаксації, такі як масаж, йога та медитація, які здатні зменшити напруження в тілі, що викликане емоційними переживаннями або стресовими ситуаціями. Згідно з висновками Фельдман Барретт, емоції формуються не лише через фізичні сигнали, а й у контексті соціальних взаємодій, де тілесна мова (міміка, поза, рухи) відіграє важливу роль. Люди часто підсвідомо зчитують емоційні стани інших через їхню позу, вираз обличчя та жести, що є невід'ємною частиною спілкування.

Розвиток тілесного інтелекту сприяє не тільки кращому усвідомленню своїх емоцій, але й допомагає ефективніше комунікувати з іншими. Вміння розпізнавати емоційні стани в тілі, а також контролювати свої реакції, дозволяє будувати більш здорові взаємини, краще реагувати на стресові

ситуації та підтримувати емоційну стабільність. Тому фізична активність і розвиток тілесного інтелекту є важливим інструментом для досягнення емоційної рівноваги та підтримки психічного здоров'я.

Взаємозв'язок тілесного інтелекту з когнітивним

Тілесний інтелект є здатністю людини усвідомлювати і контролювати свої фізичні відчуття, рухи та дії. Це включає в себе такі аспекти, як здатність відчувати напругу в тілі, контролювати баланс, реагувати на зміни у фізичному стані, а також працювати з фізичними сигналами, такими як біль, спрага чи втома. Людина з високим рівнем тілесного інтелекту може ефективно використовувати своє тіло для досягнення різноманітних цілей. Наприклад, через фізичну активність, релаксацію чи вправи на гнучкість. Вона здатна краще розуміти та управляти своїм фізичним станом, що може позитивно впливати як на фізичне здоров'я, так і на емоційну гармонію.

Когнітивний інтелект, у свою чергу, стосується здатності обробляти, зберігати й використовувати інформацію. Це охоплює такі важливі функції, як мислення, пам'ять, увага, здатність до планування, а також вирішення проблем. Когнітивні функції є основними для адаптації до змін навколишнього середовища, прийняття рішень, оцінки ситуацій і вибору найбільш ефективних дій. Вони дозволяють людині орієнтуватися в складних ситуаціях, швидко реагувати на зміни і знаходити нестандартні рішення. Здатність до логічного мислення, ефективної пам'яті, концентрації уваги та вирішення проблем є фундаментом для більшості повсякденних завдань, а також професійної діяльності.

Взаємозв'язок між тілесним та когнітивним інтелектом полягає в тому, що активна фізична діяльність сприяє покращенню когнітивних функцій. Наприклад, дослідження показують, що фізичні вправи стимулюють вироблення нейропластичних факторів, які підтримують здоров'я мозку, покращують пам'ять і концентрацію, а також підвищують здатність до навчання. Таким чином, регулярна фізична активність сприяє

розвитку не тільки фізичної витривалості, але й когнітивних функцій, що допомагає людині ефективно адаптуватися до змін, краще організовувати свій час і досягати поставлених цілей.

Загалом, взаємозв'язок між тілесним та когнітивним інтелектом є ключовим для гармонійного розвитку особистості. Розвиваючи свої фізичні здібності, людина не лише поліпшує своє здоров'я та емоційний стан, але й зміцнює когнітивні функції, що допомагає їй досягати успіху в різних сферах життя.

Вплив фізичної активності на когнітивні функції

Дослідження показують, що фізична активність має значний позитивний вплив на когнітивні функції, зокрема на здатність до концентрації, пам'ять і розв'язання складних задач. Фізичні вправи стимулюють кровообіг, що покращує постачання кисню до мозку і, таким чином, сприяє кращому засвоєнню інформації. Це є особливо важливим у юнацькому віці, коли активно розвиваються як когнітивні здібності, так і здатність до самоконтролю. Підвищення рівня фізичної активності допомагає юнакам покращити здатність зосереджуватись на завданнях, покращує їх пам'ять та здатність до прийняття рішень, що є важливими навичками для професійного та особистісного розвитку [6, с. 18].

Нейробіологічний зв'язок між тілесним і когнітивним інтелектом

Між тілесним і когнітивним інтелектом існує тісний взаємозв'язок. Фізичні відчуття можуть значно впливати на здатність концентруватися та зберігати інформацію. Під час фізичних вправ мозок отримує більше кисню, що активує його діяльність, поліпшуючи функціонування когнітивних процесів. Дослідження також показують, що регулярна фізична активність стимулює вироблення нейротрансмітерів, таких як дофамін і серотонін. Ці хімічні речовини покращують когнітивні функції, зокрема пам'ять та здатність до навчання, а також емоційний стан, що має значний вплив на загальний психоемоційний фон.

Використання фізичних відчуттів для прийняття рішень

Інтуїція є ще одним важливим аспектом взаємозв'язку тілесного і когнітивного інтелекту. Це процес, коли людина використовує своє тілесне відчуття для ухвалення рішень без повного усвідомлення логіки цього процесу. Наприклад, інтуїція може проявлятися через фізичні відчуття, такі як "холодок на спині" або відчуття "легкості" при правильному виборі, що допомагає приймати рішення швидше та ефективніше. Люди з високим рівнем тілесного інтелекту здатні краще реагувати на ситуації, аналізуючи не лише інформацію, але й свої фізичні відчуття.

Цей зв'язок між фізичними відчуттями та когнітивними процесами підтверджується нейробіологічними дослідженнями, які вказують, що фізична активність може стимулювати мозок таким чином, що він ефективніше працює з інформацією. Зокрема, вправи допомагають покращити увагу, концентрацію і здатність до прийняття рішень, що особливо важливо для юнаків під час навчання та професійної підготовки [8, с. 20].

Таблиця 1.3

Види інтелекту та їхній зв'язок з тілесним інтелектом

<i>Вид інтелекту</i>	<i>Особливості</i>	<i>Взаємозв'язок із тілесним інтелектом</i>
Емоційний (EQ)	Управління емоціями, емпатія	Фізична активність знижує рівень стресу, покращує настрій
Когнітивний (IQ)	Логіка, пам'ять, мислення	Фізичні вправи покращують концентрацію та здатність до навчання

Когнітивно-психологічні дослідження та вплив фізичних вправ

Когнітивно-психологічні дослідження підтверджують, що фізичні вправи можуть не тільки покращити фізичний стан, але й сприяти розвитку когнітивних функцій, таких як здатність до вирішення проблем і творчого мислення. Виявлено, що люди, які поєднують фізичну активність з

розумовими завданнями, розвивають не лише фізичну витривалість, але й покращують свою здатність до абстрактного мислення. Такий підхід сприяє комплексному розвитку, де фізична активність стає не лише складовою здоров'я, але й потужним інструментом для розумової діяльності.

Взаємозв'язок тілесних відчуттів і емоційного стану

Тілесні відчуття мають великий вплив на емоційний стан людини, а емоції, у свою чергу, визначають когнітивні процеси. Наприклад, коли ми відчуваємо стрес, наші когнітивні функції можуть погіршуватися, що ускладнює прийняття рішень або збереження концентрації. З іншого боку, фізичні вправи допомагають знизити рівень стресу і покращити настрій, що сприяє кращому виконанню когнітивних завдань. Регулярні фізичні навантаження мають позитивний ефект на емоційну стабільність, що прямо впливає на здатність до вирішення проблем і навчання.

Тілесний інтелект і емоційна регуляція

Люди з високим рівнем тілесного інтелекту мають здатність краще регулювати свої емоції. Вони можуть розпізнавати фізичні сигнали, які вказують на емоційний стан, і вчасно реагувати на них. Це дає їм змогу зберігати чіткість мислення навіть у стресових ситуаціях. Керуючи своїм тілом і емоціями, такі люди здатні приймати зважені рішення та ефективно взаємодіяти з оточенням.

Регулярні фізичні вправи і розвиток когнітивних функцій

Регулярні заняття спортом або іншими фізичними активностями покращують не лише фізичний стан, але й когнітивні функції. Фізичні вправи сприяють покращенню пам'яті, уваги та здатності до навчання, що є важливим для досягнення високих результатів у навчанні та розвитку загальних інтелектуальних здібностей. Це є особливо актуальним для юнаків, які активно розвивають свої здібності в цьому віці [15, с. 15].

Гармонійний розвиток трьох видів інтелекту

Гармонійний розвиток тілесного, емоційного та когнітивного інтелекту є важливим для досягнення успіху в різних сферах життя. У житті кожної людини важливо не лише розвивати розум, але й навчитися управляти емоціями та усвідомлювати своє тіло. Всі ці компоненти інтелекту — когнітивний, емоційний та тілесний — тісно взаємопов'язані й можуть допомогти досягти успіху у різних сферах життя. Це особливо важливо для юнаків, оскільки саме в цей період відбувається інтенсивний розвиток цих навичок.

Когнітивний інтелект: Зростання через знання та навчання

Когнітивний інтелект — це здатність вирішувати завдання, логічно мислити та розуміти нові ідеї. Для юнаків це означає необхідність розвивати свої інтелектуальні здібності через:

- Читання та самостійне навчання: Вивчення нових тем, читання книг і статей допомагають збільшити словниковий запас, покращити пам'ять та здатність до концентрації.
- Практичні навички: Застосування теорії на практиці, наприклад, через участь у проектах чи дослідженнях, допомагає краще зрозуміти отриману інформацію.

Емоційний інтелект: Як розуміти себе та інших

Емоційний інтелект важливий для ефективних взаємодій з іншими людьми, розуміння своїх почуттів і контролю емоцій в стресових ситуаціях. Для юнаків це означає:

- Саморегуляція: Вміння контролювати свої емоції, особливо під час труднощів чи конфліктів.
- Емпатія: Вміння ставити себе на місце іншої людини, розуміти її емоції та реагувати так, щоб підтримати й не зашкодити.
- Міжособистісні відносини: Здатність підтримувати здорові стосунки з друзями, батьками та однокласниками через відкритість і розуміння.

Тілесний інтелект: Як розвивати тіло і справлятися з емоціями

Тілесний інтелект є важливим для фізичного здоров'я та емоційного благополуччя. Юнакам важливо розуміти своє тіло, зберігати його у формі та бути уважними до фізичних сигналів:

- Фізична активність: Спорт, танці, йога або інші види фізичної активності допомагають підтримувати здоров'я та збільшують рівень енергії.

- Відчуття та розслаблення: Розуміння, коли тіло потребує відпочинку чи сну, важливо для загального самопочуття та емоційної стабільності.

- Розвиток координації та балансу: Це не лише фізичні вправи, але й вправи для розвитку уваги та концентрації.

Гармонійний розвиток інтелекту: Як це працює

Гармонійний розвиток когнітивного, емоційного та тілесного інтелекту полягає в тому, що всі ці види інтелекту повинні працювати разом. Ось кілька порад для юнаків, як розвивати їх:

1. Робіть вправи для розуму і тіла: Не тільки вчіться новому, а й не забувайте про фізичні вправи. Спорт і активність допомагають не лише зберігати тіло у формі, але й стимулюють мозкову діяльність.

2. Практикуйте емоційний самоконтроль: Вчіться розуміти, коли ваші емоції можуть вплинути на вашу поведінку, і намагайтеся реагувати спокійно і розважливо.

3. Залишайтеся відкритими до нових ідей: Постійно працюйте над тим, щоб розширювати свої горизонти, вчитися новому та застосовувати ці знання в житті.

Розвиток усіх трьох видів інтелекту приносить багато переваг для юнаків:

- Покращується здатність вирішувати складні завдання, а також стійкість до стресу та емоційних труднощів.

- Легше підтримувати здорові стосунки з друзями та родиною, розуміти потреби інших людей і реагувати на них.

– Високий рівень фізичної активності сприяє збереженню енергії, покращенню настрою та здоров'я.

Таблиця 1.4

Важливість гармонійного розвитку трьох видів інтелекту для юнаків

Вид інтелекту	Опис та важливість для юнаків	Приклади розвитку	Переваги для юнаків
Когнітивний інтелект	Здатність до логічного мислення, навчання, розв'язання завдань.	- Читання книг та статей - Практичне застосування знань у навчанні	- Кращі результати в навчанні - Покращення здатності до прийняття рішень
Емоційний інтелект	Вміння розуміти та контролювати власні емоції, а також розуміти почуття інших людей.	- Практикування саморегуляції емоцій - Розвиток емпатії через спілкування	- Підтримка здорових стосунків - Зменшення стресу та конфліктів
Тілесний інтелект	Здатність усвідомлювати та ефективно використовувати своє тіло, фізичні відчуття.	- Спорт, танці, йога - Вправи на розвиток координації та балансу	- Покращення фізичної форми та здоров'я - Більше енергії та витривалості
Гармонійний розвиток	Взаємодія всіх трьох видів інтелекту для досягнення максимальних результатів.	- Поєднання фізичних вправ з навчанням та саморозвитком - Розвиток емоційного самоконтролю	- Більш ефективне досягнення цілей - Краще психічне та фізичне благополуччя

1.4.Фактори, що впливають на розвиток тілесного інтелекту у юнацькому віці

1. Біологічні фактори розвитку тілесного інтелекту у юнацькому віці

Юнацький вік — це період, коли фізичний розвиток активно взаємодіє з психологічними змінами. У цей час відбувається значний гормональний вибух, який стимулює ріст організму, змінюючи не тільки фізичну будову, а й внутрішню біологічну структуру. Цей етап також відзначається зміною співвідношення м'язової та жирової тканини, що визначає зміну рухових навичок і загальну фізичну координацію. Розвиток тілесного інтелекту безпосередньо залежить від того, як молоді люди реагують на ці зміни і адаптують своє тіло до нових умов.

Гормональні зміни, зокрема виділення тестостерону у хлопців, сприяють розвитку м'язової маси, сили та витривалості. Водночас такі зміни можуть супроводжуватися зниженням емоційної стабільності, що відображається на здатності до самоконтролю та регуляції фізичних реакцій на стресові фактори. У цей період важливо, щоб молодь навчалась розуміти і використовувати свої нові фізичні можливості.

Один з важливих аспектів біологічного розвитку — це зміни в нервовій системі, зокрема розвиток мозку в частині, що відповідає за рухові функції. Вікова активність мозку сприяє поліпшенню координації рухів, сенсорної обробки інформації та здатності до інтеграції фізичних і емоційних реакцій. Мозок молодої людини активно розвивається, що дозволяє точніше і швидше реагувати на фізичні виклики. Це також включає здатність до вивчення нових моторних навичок і створення нових рухових моделей, що є основою для розвитку тілесного інтелекту [30, 112].

Водночас важливо відзначити, що у цей період також значно посилюється вплив генетичних факторів на фізичні можливості. Генетична схильність до розвитку сили, витривалості або гнучкості може бути основним чинником, який визначає швидкість і рівень фізичного розвитку. Однак, якщо молоді люди не мають природних задатків, регулярне

тренування, правильне харчування та підтримка фізичної активності можуть значно покращити їх тілесні можливості.

В результаті біологічних змін молоді люди стикаються з новими викликами, що можуть як сприяти, так і ускладнювати розвиток тілесного інтелекту. Наприклад, вміння адаптуватися до змінюваних фізичних можливостей організму та навчитися керувати своєю тілесною активністю стає важливим компонентом розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці. При цьому особливо важливим є правильне поєднання тренувальних навантажень та відновлення, що дозволяє уникати перенавантажень і сприяє кращій адаптації організму до фізичних викликів.

Таким чином, біологічні фактори, що включають гормональні зміни, розвиток нервової системи та генетичні особливості, є основними детермінантами розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці. Вони визначають фізичні можливості молоді, впливаючи на їхню здатність адаптуватися до нових фізичних і психологічних умов, що створює основу для подальшого розвитку тілесного інтелекту в майбутньому.

2. Психологічні фактори розвитку тілесного інтелекту у юнацькому віці

Психологічні фактори є не менш важливими для розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці, оскільки саме в цей період відбувається інтенсивне формування самосвідомості, самопізнання та здатності до рефлексії. Для молоді характерний період інтенсивного пізнання себе, своєї ідентичності та особистісних можливостей. Розуміння свого тіла, вміння взаємодіяти з ним і контролювати фізичні реакції є основою розвитку тілесного інтелекту.

Самопізнання й усвідомлення фізичних змін, які відбуваються в організмі, стає важливим фактором у розвитку тілесного інтелекту. Молоді люди часто намагаються осмислити свої фізичні можливості, реагувати на зміни, адаптувати свої рухи і жести до нових умов. Вони можуть експериментувати з різними формами рухової активності, що дозволяє їм

вивчати власне тіло, відчувати його можливості та обмеження. Це також стимулює розвиток відчуття гнучкості і витривалості, які є важливими складовими тілесного інтелекту.

Завдяки зростаючій емоційній свідомості, молодь стає більш чутливою до своїх тілесних реакцій у стресових ситуаціях, що важливо для формування здатності до самоконтролю. Наприклад, у моменти фізичних навантажень або стресових ситуацій молоді люди можуть відчувати сильні емоційні та фізичні реакції, такі як напруга м'язів або прискорене серцебиття. Вміння розпізнавати та коригувати ці реакції є важливим елементом тілесного інтелекту.

Психологічні аспекти, зокрема самоконтроль і здатність до емоційної регуляції, значною мірою визначають рівень розвитку тілесного інтелекту в цей період. Саме здатність управління своїми емоціями через контроль фізичних реакцій дозволяє молодим людям адекватно реагувати на ситуації, що можуть вимагати від них швидкої адаптації до нових фізичних або психологічних умов. Такі здібності є основою для майбутньої успішної соціальної адаптації.

Також важливою є роль соціальних факторів у формуванні психологічних аспектів тілесного інтелекту. Соціальний вплив, зокрема взаємодія з однолітками, впливає на розвиток впевненості в собі та своїх фізичних здібностях. Адже через взаємодію з іншими молоді люди формують не лише соціальні навички, а й покращують свій тілесний досвід, вивчають нові рухові навички або відчуття, а також можуть набувати більш гнучкого ставлення до свого тіла. Ці психологічні фактори є визначальними для розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці [35, 88].

Таким чином, психологічні фактори мають суттєвий вплив на розвиток тілесного інтелекту в юнацькому віці. Самопізнання, емоційна регуляція, самоконтроль і соціальна взаємодія формують здатність до

інтеграції фізичних і емоційних реакцій, що є основою для подальшого розвитку тілесного інтелекту.

3. Соціокультурні фактори розвитку тілесного інтелекту у юнацькому віці

Соціокультурні фактори, такі як сімейне середовище, культурні традиції, а також суспільні норми і стереотипи, відіграють важливу роль у розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці. Вони формують не тільки фізичні звички, але й ставлення до свого тіла, впливають на те, як молоді люди сприймають свої фізичні можливості та унікальність. У період активного формування особистості, коли молодь знаходиться під сильним впливом соціуму, важливо розуміти, як культурні і соціальні норми формують їх фізичне самоусвідомлення.

Одним з основних соціокультурних чинників є сім'я. Динаміка стосунків у родині, підтримка чи відсутність заохочення фізичної активності з боку батьків можуть мати суттєвий вплив на рівень фізичної активності молодих людей. У сім'ях, де фізична активність підтримується і заохочується, молоді люди зазвичай демонструють більшу зацікавленість у розвитку своїх тілесних навичок і мають кращу фізичну підготовку. Батьки, які активно займаються спортом або підтримують здоровий спосіб життя, часто є моделями для наслідування, що стимулює молодих людей до розвитку тілесного інтелекту через регулярні заняття фізичними вправами.

Крім того, культурні стереотипи і соціальні норми також значно впливають на розвиток тілесного інтелекту. Вони формують уявлення про те, як повинно виглядати тіло, які фізичні характеристики є ідеальними, а які — неприязно сприймаються. Відповідно до цих норм, молоді люди можуть або приймати, або відкидати соціально прийняті стандарти краси та фізичної активності. У деяких культурах, де акцент ставиться на високу фізичну активність, зростає інтерес до спорту та інших видів рухової активності, що позитивно позначається на розвитку тілесного інтелекту.

Водночас у культурах, де не існує таких стандартів або ж ставлення до фізичних вправ є менш заохочувальним, молоді люди можуть мати труднощі з формуванням здорових тілесних звичок.

Ще одним важливим аспектом є вплив однолітків і групової належності. У юнацькому віці, коли молодь шукає своє місце в соціумі, часто відчуває потребу відповідати груповим стандартам і нормам. Взаємодія з однолітками може сприяти розвитку фізичних навичок, наприклад, через спільні спортивні заняття або участь у колективних іграх. Водночас це може призвести до порівняння себе з іншими, що інколи негативно впливає на самооцінку та самосвідомість, що також є складовою частиною тілесного інтелекту.

Не менш важливим є роль медіа та масової культури у формуванні соціокультурних стандартів. Зображення ідеалізованих тіл у фільмах, рекламі та соціальних мережах можуть як мотивувати, так і створювати стресові ситуації для молодих людей, які відчують себе недостатньо фізично розвиненими. Це також впливає на те, як молодь сприймає свій розвиток і чи можуть вони адекватно оцінювати свої фізичні можливості.

Загалом соціокультурні фактори є невід'ємною частиною розвитку тілесного інтелекту, оскільки вони визначають фізичні і психологічні межі можливостей, формують ставлення до власного тіла, а також іноді можуть впливати на розвиток емоційного і фізичного самовираження.

4. Освітні та виховні фактори розвитку тілесного інтелекту у юнацькому віці

Освітні та виховні фактори мають суттєвий вплив на розвиток тілесного інтелекту у юнацькому віці, оскільки саме в цей період формується не тільки фізична активність, а й здатність осмислювати та регулювати рухові процеси. Виховання та освіта сприяють розвитку самодисципліни, волі та здатності до самоконтролю, що є основою для розвитку тілесного інтелекту. Важливою частиною цього процесу є

активна участь у спортивних заходах, заняттях фізкультурою та інших видах фізичної активності.

Початкова і середня школа мають значний вплив на розвиток тілесного інтелекту, оскільки в цей час відбувається систематичне залучення до фізичних вправ, розвиток основних рухових навичок, координації та витривалості. Програми фізичного виховання та спортивні активності, як частина шкільної освіти, допомагають закласти базу для подальшого розвитку фізичних можливостей і, відповідно, тілесного інтелекту. Однак у цей період важливо не лише навчати молодь фізичним вправам, але й розвивати вміння відчувати своє тіло, аналізувати його реакції та відповідно коригувати свої дії.

Загалом важливою складовою освітнього процесу є залучення молодих людей до різноманітних спортивних і фізичних заходів, які сприяють не тільки розвитку фізичних навичок, але й формуванню соціальних зв'язків та дисципліни. Заняття спортом сприяють розвитку комунікативних навичок, співпраці в колективі та здатності до самовизначення, що є необхідним для розвитку тілесного інтелекту. Водночас важливою є роль фізичної культури в розвитку особистісних якостей, таких як стійкість до стресів, здатність до саморегуляції та рівноваги в процесі фізичних навантажень.

Окрім цього, у процесі виховання важливо використовувати підходи, які сприяють формуванню правильної мотивації для фізичної активності. Важливо, щоб молоді люди не просто виконували фізичні вправи заради досягнення конкретних результатів, а й розвивали відчуття задоволення від самого процесу. Освітні установи мають створювати умови для того, щоб фізична активність стала важливою частиною повсякденного життя, стимулюючи до постійних тренувань, як у рамках спортивних гуртків, так і в позаурочний час.

Виховний аспект також є важливим у формуванні тілесного інтелекту. Батьки та вихователі відіграють важливу роль у формуванні ставлення до

фізичних вправ та розвитку здорових звичок. Через заохочення активного способу життя, правильне харчування, а також підтримку в заняттях фізичними вправами можна значно покращити фізичний розвиток молоді та стимулювати розвиток тілесного інтелекту.

Отже, освітні та виховні фактори сприяють розвитку тілесного інтелекту через систематичне залучення до фізичних активностей, розвиток самосвідомості та самоконтролю, а також підтримку мотивації для підтримки активного способу життя. Вони сприяють розвитку не тільки фізичних навичок, а й формуванню особистісних якостей, які необхідні для повноцінної самореалізації в майбутньому.

Таблиця 1.5

Опис факторів та приклад впливу

Фактор	Опис	Приклад впливу
Біологічні фактори	Особливості фізичного розвитку, генетична спадковість, гормональні зміни в юнацькому віці.	Прискорений ріст, формування м'язової маси, розвиток координації рухів.
Психологічні фактори	Емоційна стабільність, мотивація до фізичної активності, рівень самосвідомості щодо власного тіла.	Висока самооцінка сприяє активності; тривожність може знижувати фізичну ініціативу.
Соціокультурні фактори	Вплив сім'ї, культурних традицій, однолітків, медіа на формування ставлення до фізичної активності.	Спортивні традиції сім'ї, вплив популярних ідеалів тіла, участь у групових заходах.
Освітні фактори	Роль шкільної фізкультури, спортивних секцій, виховної роботи у формуванні навичок тілесного інтелекту.	Заняття спортом у школі, заохочення викладачів до здорового способу життя.

Висновки до першого розділу

У першому розділі було розглянуто поняття тілесного інтелекту як важливого компонента загального розвитку особистості. Тілесний інтелект включає здатність людини усвідомлювати і контролювати свої фізичні відчуття, емоційні стани та реагувати на зовнішні впливи через тіло. Він складається з кількох аспектів: фізичної самосвідомості, рухових навичок, координації, витривалості, а також здатності до саморегуляції. Ця структура дає можливість особистості ефективно взаємодіяти з навколишнім середовищем, контролюючи фізичні та емоційні реакції.

Зважаючи на те, що юнацький вік є періодом активного фізичного та психологічного розвитку, соціально-психологічні чинники мають суттєвий вплив на формування тілесного інтелекту. Взаємодія з іншими людьми, участь у командних видах спорту, соціальна підтримка з боку оточення (родини, друзів, педагогів) є важливими факторами, що визначають рівень розвитку тілесного інтелекту у юнаків. Окремо варто відзначити вплив соціальних норм та ідеалів, які формуються в суспільстві, на фізичну активність і самосвідомість підлітків. Сприятливе оточення дозволяє юнакам розвивати не тільки фізичні навички, а й соціальні, що в свою чергу позитивно впливає на їхній емоційний та фізичний стан.

Важливим аспектом є взаємозв'язок тілесного інтелекту з іншими видами інтелекту, зокрема емоційним та когнітивним. Розвиток тілесного інтелекту безпосередньо пов'язаний з емоційною саморегуляцією та здатністю розуміти свої фізичні та емоційні стани. Емоційний інтелект, зокрема, дозволяє юнакам правильно оцінювати свої емоції та керувати ними за допомогою фізичних методів, таких як дихальні вправи чи техніки релаксації. Когнітивний інтелект, у свою чергу, впливає на здатність до навчання та адаптації в різноманітних ситуаціях, що сприяє розвитку тілесного інтелекту через активну фізичну діяльність, що вимагає концентрації, реакції та планування рухів.

До основних факторів, які впливають на розвиток тілесного інтелекту в юнацькому віці, можна віднести як біологічні, так і соціальні чинники. Біологічні фактори включають фізичний розвиток, гормональні зміни, що відбуваються в період статевого дозрівання, а також рівень фізичної підготовленості. Соціальні чинники, зокрема взаємодія з ровесниками, участь у спортивних або культурних заходах, підтримка з боку родини та педагогів, є не менш важливими для розвитку тілесного інтелекту. Також значущими є психологічні чинники, такі як мотивація до фізичної активності, рівень самоповаги та внутрішньої впевненості у своїх силах. Усі ці фактори взаємодіють і створюють умови для всебічного розвитку тілесного інтелекту у юнаків.

РОЗДІЛ II. Емпіричне дослідження розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці

2.1. Опис методів дослідження та характеристика вибірки дослідження

Розвиток тілесного інтелекту в сучасному суспільстві набуває все більшого значення, оскільки він є важливим аспектом гармонійного функціонування особистості. Тілесний інтелект охоплює здатність людини усвідомлювати, інтерпретувати та використовувати сигнали власного тіла для підтримки фізичного і психологічного здоров'я, а також для досягнення життєвих цілей. Особливо важливим є дослідження цього феномену в юнацькому віці, коли відбувається активне формування ідентичності, самооцінки та життєвих орієнтирів.

Юнацький вік (18–20 років) є критичним періодом для розвитку тілесного інтелекту, оскільки саме в цей час молода людина починає самостійно приймати рішення, що стосуються її здоров'я, способу життя та емоційної саморегуляції. У цей період формуються стійкі уявлення про власне тіло, його можливості та обмеження, а також здатність використовувати тілесний досвід у взаємодії з навколишнім середовищем.

На сьогоднішній день проблема розвитку тілесного інтелекту залишається недостатньо вивченою, особливо в контексті взаємозв'язку з емоційним інтелектом, особистісними рисами та самоставленням.

Водночас численні дослідження вказують на те, що низький рівень тілесного усвідомлення може призводити до психосоматичних розладів, зниження самооцінки та соціальної адаптації.

Необхідність цього дослідження обумовлена такими факторами:

1. Соціальна значущість

У сучасному суспільстві спостерігається зростання вимог до саморегуляції, емоційної стійкості та фізичного здоров'я. Люди все частіше стикаються зі стресовими ситуаціями, які потребують швидкої адаптації та здатності до відновлення. Розвиток тілесного інтелекту є одним із ключових чинників, який допомагає ефективно справлятися з цими викликами. Тілесний інтелект дозволяє людині краще розуміти сигнали власного тіла, зберігати фізичне та психологічне здоров'я, що є важливим для успішної адаптації у швидкозмінному світі.

2. Практична потреба

Результати цього дослідження можуть бути використані для розробки програм психологічного супроводу молоді, спрямованих на підвищення рівня тілесного усвідомлення, емоційної саморегуляції та самоприйняття. Такі програми є особливо актуальними для юнаків, які займаються спортом, адже тілесний інтелект безпосередньо впливає на їхню фізичну форму, здатність до відновлення та психологічну стійкість. Практичні рекомендації, розроблені на основі дослідження, можуть бути корисними для тренерів, психологів, педагогів і самих юнаків.

3. Особливості юнацького віку

Юнацький вік (18–20 років) є критичним періодом для розвитку тілесного інтелекту. У цей час відбувається активне формування ідентичності, самооцінки та життєвих орієнтирів. Юнаки починають самостійно приймати рішення, які стосуються їхнього здоров'я, способу життя та емоційної саморегуляції. У цей період також формуються стійкі уявлення про власне тіло, його можливості та обмеження, що створює сприятливі умови для формування тілесного інтелекту.

4. Наукова актуальність

Тілесний інтелект є відносно новою концепцією у психології, яка потребує глибшого теоретичного та емпіричного обґрунтування. Дослідження цього феномену дозволить розширити наукові знання про взаємозв'язок між тілесними, емоційними та когнітивними процесами. Крім того, вивчення тілесного інтелекту у юнацькому віці є важливим для розуміння механізмів його формування та впливу на загальний розвиток особистості.

5. Вплив сучасного способу життя

Сучасний спосіб життя, що характеризується високим рівнем технологічної залежності, зниженням фізичної активності та підвищеним рівнем стресу, негативно впливає на тілесне усвідомлення. Юнаки, які проводять багато часу за екранами гаджетів, часто втрачають контакт із власним тілом, що може призводити до психосоматичних розладів. Дослідження тілесного інтелекту допоможе краще зрозуміти, як ці фактори впливають на молодь, і знайти способи їхньої корекції.

6. Культурний контекст

В українському суспільстві спостерігається зростання уваги до спорту та здорового способу життя. Однак у багатьох випадках орієнтація на зовнішні досягнення, такі як фізична форма чи спортивні результати, може затьмарювати глибше усвідомлення власного тіла. Це дослідження дозволить врахувати культурні особливості та створити рекомендації, адаптовані до потреб української молоді.

7. Зв'язок із психосоматикою

Дослідження показують, що низький рівень тілесного інтелекту може бути причиною психосоматичних розладів, таких як хронічна втома, безсоння чи проблеми з травленням. Дослідження цього феномену дозволить виявити, як тілесне усвідомлення допомагає уникати негативних наслідків стресу та зберігати загальне здоров'я.

8. Вплив сучасного способу життя

Сучасний спосіб життя, що характеризується високим рівнем технологічної залежності, зниженням фізичної активності та підвищеним рівнем стресу, негативно впливає на тілесне усвідомлення. Юнаки, які проводять багато часу за екранами гаджетів, часто втрачають контакт із власним тілом, що може призводити до психосоматичних розладів. Дослідження тілесного інтелекту допоможе краще зрозуміти, як ці фактори впливають на молодь, і знайти способи їхньої корекції.

9. Професійна орієнтація

Для юнаків, які обирають професії, пов'язані зі спортом, тілесний інтелект є критично важливим. Здатність усвідомлювати свої фізичні можливості, регулювати стан і відновлювати сили є ключовими для досягнення успіху у спорті. Це дослідження дозволить виявити сильні та слабкі сторони тілесного інтелекту у юнаків-спортсменів та розробити рекомендації для його розвитку.

Таким чином, дослідження розвитку тілесного інтелекту є важливим як з наукової, так і з практичної точки зору. Воно допоможе краще зрозуміти механізми формування тілесного інтелекту, виявити його зв'язок із іншими психологічними характеристиками та розробити ефективні методики для гармонійного розвитку особистості юнаків.

Ось підібрані наступні методи дослідження:

1. «Шкала тілесного інтелекту (Body Intelligence Scale)»
2. Опитувальник «Діагностика тілесного інтелекту» (О.М.Сілютіна)
3. Методика «Діагностика емоційного інтелекту» Н. Холла
4. Особистісний опитувальник «FPI (Freiburg Personality Inventory)»
5. Тест-опитувальник для визначення самоставлення особистості (В.В.Столін, С.Р.Пантелєєв).

Розглянемо кожну з обраних методик дослідження:

1. Шкала тілесного інтелекту (Body Intelligence Scale)

Ціль методики:

Шкала тілесного інтелекту розроблена для вимірювання здатності людини усвідомлювати сигнали свого тіла, розуміти їх значення та використовувати їх для саморегуляції.

Структура:

Методика складається з 45 тверджень, згрупованих у три підшкали:

1. Усвідомлення тілесних сигналів – оцінює здатність розпізнавати фізичні відчуття та реагувати на них.
2. Тілесна саморегуляція – вимірює здатність управляти своїм тілом у різних ситуаціях.
3. Фізичний комфорт – визначає рівень гармонії та задоволення своїм тілом.

Приклад тверджень:

- «Я легко розпізнаю, коли моє тіло потребує відпочинку».
- «Я знаю, як покращити свій фізичний стан за допомогою вправ».
- «Я почуваюся комфортно у своєму тілі».

Інструкція для респондентів:

Респондентам пропонується оцінити кожне твердження за п'ятибальною шкалою:

- 1 – «повністю не згоден»,
- 2 – «не згоден»,
- 3 – «важко відповісти»,
- 4 – «згоден»,
- 5 – «повністю згоден».

Обробка результатів:

1. Для кожної підшкали підраховується середній бал.
2. Обчислюється загальний показник тілесного інтелекту.
3. Високі бали вказують на розвинений тілесний інтелект, низькі – на труднощі в усвідомленні та управлінні тілесними сигналами.

Підсумковий результат дозволяє визначити загальний рівень тілесного інтелекту, а також виявити сильні та слабкі сторони у взаємодії з власним тілом.

2. Опитувальник «Діагностика тілесного інтелекту» (О.М. Сілютіна)

Ціль методики:

Методика спрямована на оцінку тілесного інтелекту через аналіз тілесної ідентичності, саморегуляції та рівня фізичного комфорту.

Структура:

Опитувальник складається з 30 тверджень, які поділені на три підшкали:

1. Тілесна ідентичність – відображає усвідомлення себе через своє тіло.
2. Тілесна саморегуляція – оцінює здатність використовувати тілесний досвід для підтримки гармонії.
3. Фізичний комфорт – визначає рівень задоволення своїм тілом.

Приклад тверджень:

- «Я відчуваю гармонію між своїм тілом і думками».
- «Я знаю, як заспокоїти себе за допомогою фізичних вправ».
- «Моє тіло є важливою частиною моєї особистості».

Інструкція для респондентів:

Респондентам необхідно оцінити кожне твердження за п'ятибальною шкалою (1 – «повністю не згоден», 5 – «повністю згоден»).

Обробка результатів:

1. Підраховуються бали для кожної підшкали окремо.
2. Загальний показник тілесного інтелекту визначається як сума балів за всіма підшкалами.
3. Високі показники свідчать про гармонійне ставлення до власного тіла, низькі – про недостатній розвиток тілесної свідомості.

Результати допомагають визначити загальний рівень тілесного інтелекту та його окремі компоненти.

3. Методика «Діагностика емоційного інтелекту» (Н. Холл)

Ціль методики:

Дана методика дозволяє оцінити рівень розвитку емоційного інтелекту, включаючи здатність розпізнавати, розуміти та управляти емоціями.

Структура:

Опитувальник містить 30 тверджень, які згруповані за п'ятьма підшкалами:

1. Емоційна обізнаність – здатність розпізнавати власні емоції.
2. Управління емоціями – контроль емоційних реакцій.
3. Мотивація – використання емоцій для досягнення цілей.
4. Емпатія – розуміння емоцій інших людей.
5. Соціальні навички – ефективна взаємодія з іншими людьми.

Приклад тверджень:

- «Я легко визначаю, коли я засмучений».
- «Я можу зберігати спокій у стресових ситуаціях».
- «Емоції допомагають мені досягати поставлених цілей».

Інструкція для респондентів:

Респондентам необхідно оцінити кожне твердження за п'ятибальною шкалою (1 – «повністю не згоден», 5 – «повністю згоден»).

Обробка результатів:

1. Підраховується середній бал для кожної підшкали.
2. Високі результати вказують на високий рівень емоційного інтелекту, низькі – на труднощі в управлінні емоціями.

Результати дозволяють отримати детальну характеристику емоційного інтелекту, що є важливим для аналізу взаємозв'язку з тілесним інтелектом.

3. Особистісний опитувальник «FPI (Freiburg Personality Inventory)»
Фрайбургський особистісний опитувальник(англ. Freiburg Personality Inventory - FPI)почав розроблятися в 1963 р групою дослідників, куди входили І. Фаренберг, Х. Зарг, Р. Г. Гампель. Перша версія FPI була видана в 1970 р (друга і третя - в 1973 і 1978 рр.). У Західній Європі цей тест використовується найбільш часто.

Ціль методики:

Методика спрямована на оцінку базових особистісних характеристик, таких як емоційна стабільність, екстраверсія, самоконтроль та інші.

Структура:

Опитувальник складається з 114 тверджень, які оцінюються за принципом «так/ні». Шкали:

- Емоційна стабільність.
- Екстраверсія.
- Самоконтроль.
- Соціальна адаптація.

Інструкція для респондентів:

Респондентам необхідно відповісти на твердження, вибираючи «так» або «ні»

Обробка результатів:

1. Підраховуються бали за кожною шкалою.
2. Результати дозволяють створити профіль особистості респондента.

Отримані результати дозволяють побудувати профіль особистості, що є важливим для аналізу впливу особистісних рис на розвиток тілесного інтелекту.

5. Тест-опитувальник для визначення самоставлення особистості (В.В. Столін, С.Р. Пантелєєв)

Ціль методики:

Методика спрямована на оцінку самоставлення, яке є важливим компонентом самосвідомості.

Структура:

Опитувальник містить 57 тверджень, згрупованих за сімома шкалами:

- Самоповага.
- Самоприйняття.
- Автономія.
- Самоінтерес.

- Очікуване ставлення від інших.
- Самозвинувачення.
- Конгруентність.

Інструкція для респондентів:

Респондентам необхідно оцінити кожне твердження за п'ятибальною шкалою.

Обробка результатів:

1. Для кожної шкали підраховується середній бал.
2. Загальний рівень самоставлення визначається шляхом підсумовування всіх показників.

Результати дозволяють оцінити рівень гармонії між реальним і ідеальним образом «Я», що є важливим для аналізу зв'язку самоставлення з тілесним інтелектом.

Загальна кількість вибірки складає 50 спортсменів Академії футболу «РУХ». Вік 18-20 років.

2.2. Аналіз результатів дослідження розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці

На рисунку 2.1 бачимо, що високий рівень розвитку тілесного інтелекту виявлено у 45% досліджуваних. Ця група характеризується здатністю усвідомлювати сигнали свого тіла, ефективно адаптуватися до фізичних навантажень та підтримувати гармонійний баланс між тілесним і психологічним станами. Середній рівень розвитку тілесного інтелекту має 40% учасників.

Представники цієї групи володіють базовими навичками розпізнавання потреб свого тіла, однак можуть мати труднощі в умовах стресу або підвищених фізичних навантажень. Низький рівень розвитку тілесного інтелекту спостерігається у 15% респондентів. Це свідчить про недостатню здатність усвідомлювати сигнали тіла, труднощі в саморегуляції та фізичній адаптації. Детальні результати представлені у рисунку 2.1.

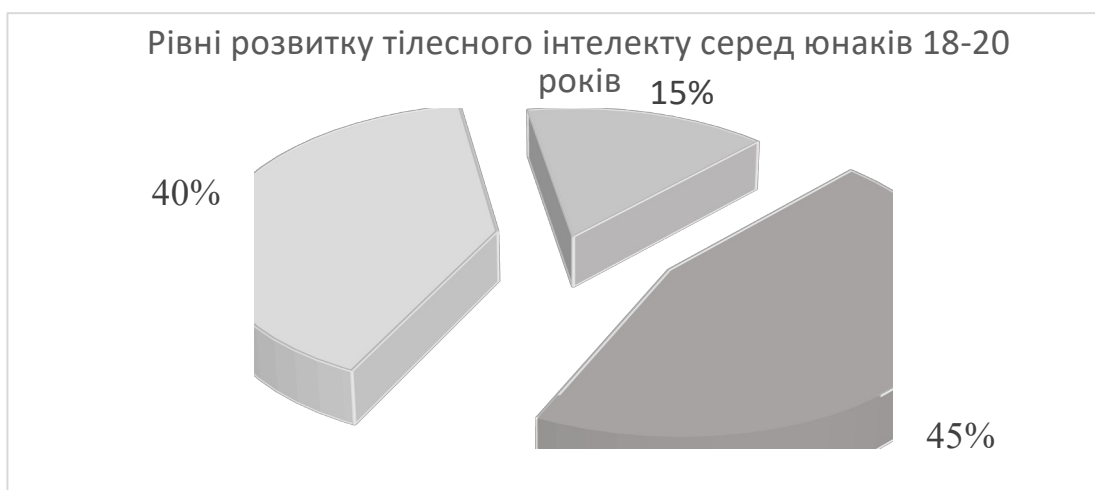

Рисунок 2.1 - Рівні розвитку тілесного інтелекту серед юнаків 18-20 років

Аналіз «Діагностика тілесного інтелекту» (О.М.Сілютіна)

Результати діагностики тілесного інтелекту свідчать про те, що серед юнаків віком 18–20 років переважає високий рівень розвитку тілесного інтелекту (50%), що вказує на їхню здатність усвідомлювати сигнали свого тіла та ефективно адаптуватися до фізичних навантажень. Середній рівень розвитку продемонстрували 33% учасників, що свідчить про базову тілесну обізнаність, яка потребує вдосконалення. Лише 17% респондентів мають низький рівень, що може свідчити про труднощі з тілесною самоусвідомленістю, які потребують корекції та підтримки. Детальні результати представлені у рисунку 2.2.

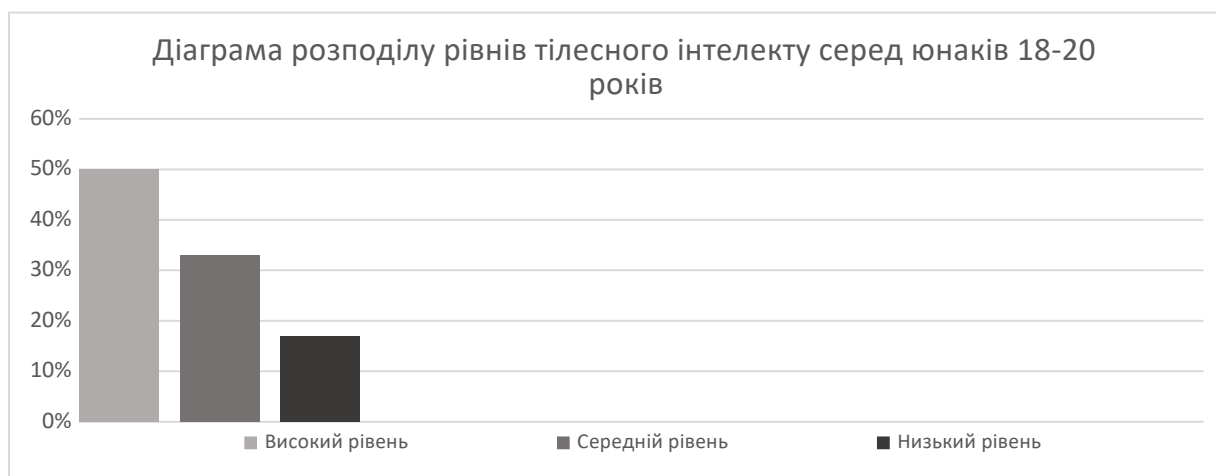

Рисунок 2.2- Діаграма розподілу рівнів тілесного інтелекту серед юнаків 18-20 років

Аналіз результатів емпіричного дослідження емоційного інтелекту за методикою Н. Хола

На основі отриманих даних, представлених у таблиці, було визначено рівні розвитку компонентів емоційного інтелекту у вибірці юнаків віком 18–20 років (Див.табл.2.1)

Таблиця 2.1

Компонент емоційного інтелекту та його рівні

№	Компонент емоційного інтелекту	Високий рівень %	Середній рівень %	Низький рівень %
1.	Емпатія	42,5%	37,5%	20%
2.	Саморегуляція	48%	35%	17%
3.	Самосвідомість	50%	33%	17%
4.	Мотивація	56%	30%	14%
5.	Соціальні навички	40%	45%	15%

На основі отриманих даних, представлених у таблиці, було визначено рівні розвитку компонентів емоційного інтелекту у вибірці юнаків віком 18–20 років (футболісти).

Опис результатів:

– Емпатія. Високий рівень емпатії виявлений у 42,5% досліджуваних, що свідчить про достатню здатність розуміти та враховувати емоційний стан інших людей. Водночас у 37,5% респондентів рівень емпатії є середнім, а 20% демонструють низький рівень, що може вказувати на певні труднощі у розумінні інших.

– Саморегуляція. Високий рівень саморегуляції відзначений у 48% юнаків, що свідчить про хорошу здатність контролювати свої емоції та поведінку в стресових ситуаціях. Середній рівень виявлено у 35%, а низький – у 17%, що може потребувати додаткової уваги для розвитку цієї навички.

– Самосвідомість. Половина досліджуваних (50%) має високий рівень самосвідомості, що свідчить про добре розвинену здатність розпізнавати

власні емоції. Разом із цим 33% мають середній рівень, а 17% – низький, що може ускладнювати процес емоційної саморефлексії.

– Мотивація. Найбільший відсоток юнаків (56%) показали високий рівень мотивації, що свідчить про їхнє прагнення досягати поставлених цілей. Середній рівень спостерігається у 30%, а низький – у 14%, що може впливати на ефективність їхньої діяльності у футбольній сфері.

– Соціальні навички. Високий рівень соціальних навичок демонструють 40% досліджуваних, що свідчить про їхню здатність ефективно взаємодіяти з іншими. Середній рівень у 45%, а низький – у 15%, що може вказувати на труднощі у встановленні комунікації.

Аналіз Особистісного опитувальника «FPI (Freiburg Personality Inventory)»

Як видно з діаграми, найбільш вираженими рисами у вибірці юнаків 18–21 року є соціальна адаптація (80%), маскулінність (78%) та відкритість у спілкуванні (72%). Це свідчить про високу впевненість, здатність до соціальної взаємодії та легку інтеграцію в суспільство. Найменші показники мають депресивність (35%), спонтанна агресивність (42%) та сором'язливість (40%), що вказує на відносно низьку схильність до негативних емоційних станів і достатню соціальну впевненість. Загалом результати свідчать про емоційно стабільний, комунікабельний профіль юнаків із помірним рівнем тривожності та агресивності. (Рис.2.3)

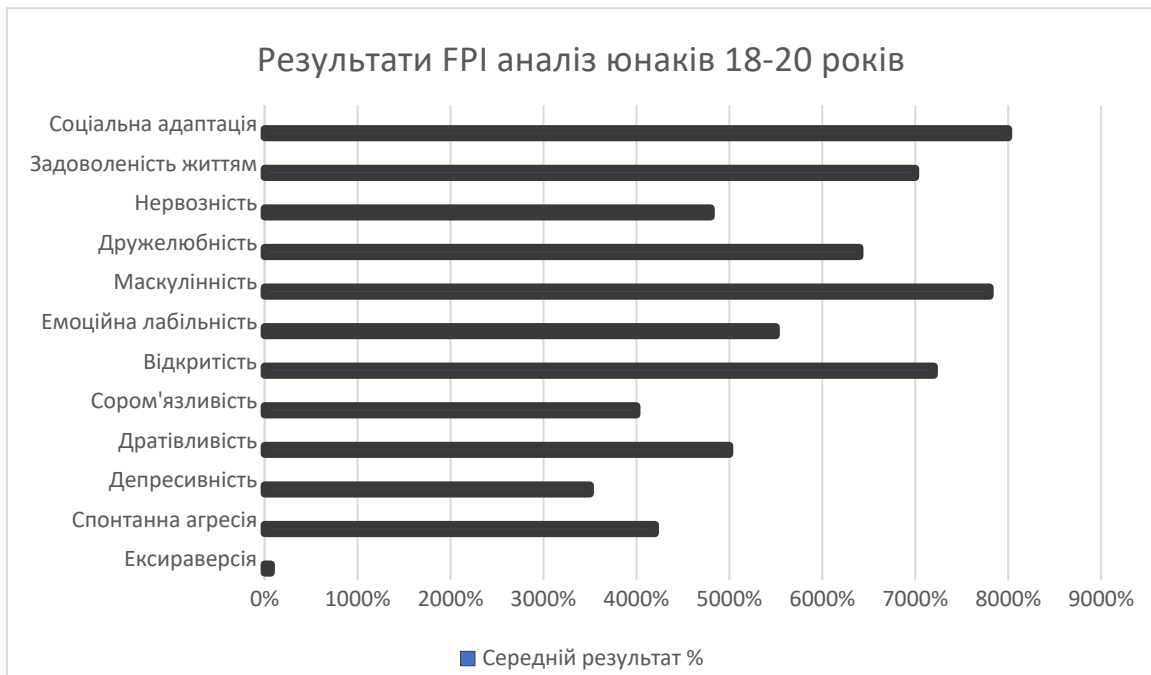

Рисунок 2.3-Результати FPI аналіз юнаків 18-20 років

Аналіз дослідження за тест-опитувальником для визначення самоствавлення особистості (В.В. Столін, С.Р. Пантелєєв)

За допомогою тест-опитувальника було виявлено, що рівень самоствавлення серед юнаків віком 18–20 років розподілився наступним чином:

–40% учасників мають високий рівень самоствавлення, що свідчить про їхнє позитивне ставлення до себе, впевненість у власних силах та адекватну самооцінку.

–45% респондентів продемонстрували середній рівень, який характеризується загально позитивним, але нестабільним ставленням до себе.

–15% мають низький рівень самоствавлення, що вказує на труднощі у прийнятті себе, занижену самооцінку та можливу невпевненість.

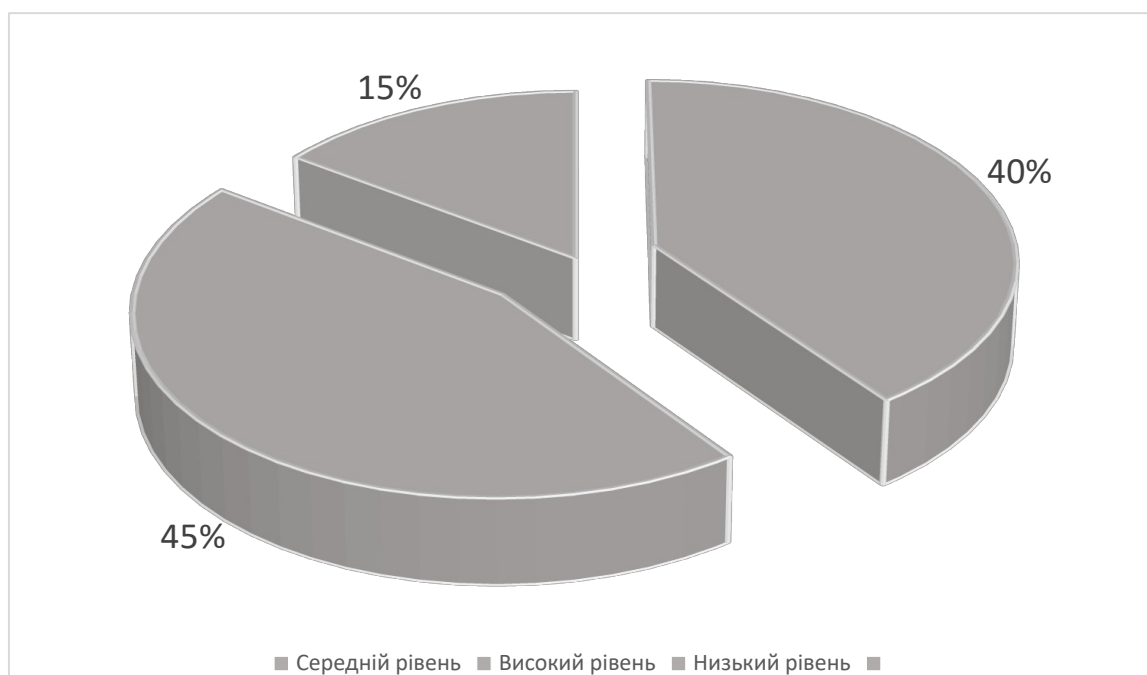

Рисунок 2.4-Аналіз самостворення особистості

Аналіз кореляційних зв'язків між особистісними характеристиками та шкалою FPI виявив наступні закономірності:

На основі кореляційного аналізу було виявлено наступні статистично значущі зв'язки ($p < 0.05$ або $p < 0.01$): Емпатія та сором'язливість ($r = 0,891$, $p < 0.01$) – чим вищий рівень емпатії, тим більше сором'язливими є юнаки. Це може свідчити про їхню підвищену чутливість до соціальних взаємодій.

Емпатія та агресивність ($r = -0,855$, $p < 0.01$) – високий рівень емпатії негативно корелює з агресивністю, що підтверджує ідею про більшу соціальну чутливість емпатичних людей. Саморегуляція та самостворення ($r = 0,833$, $p < 0.01$) – особи, які мають високий рівень саморегуляції, демонструють також позитивне ставлення до себе. Самосвідомість та тілесний інтелект ($r = 0,864$, $p < 0.01$) – юнаки з більшою самосвідомістю також краще відчують своє тіло та його потреби. Мотивація та емоційна лабільність ($r = 0,779$, $p < 0.01$) – мотивовані люди частіше мають змінений емоційний стан, що може вказувати на їхню емоційну залученість у процесі досягнення цілей. Соціальні навички та самостворення ($r = 0,831$, p

< 0.01) – ті, хто легко взаємодіє з іншими, мають традиційно позитивне ставлення до себе.

Екстраверсія та задоволеність життям ($r = 0,696, p < 0.05$) – екстраверти виявляють більший рівень життєвого задоволення в порівнянні з інтровертами. Сором'язливість та емоційна лабільність ($r = 0,697, p < 0.05$) – емоційно нестабільні люди часто демонструють сором'язливість, що може пояснити їхню невпевненість у соціальних ситуаціях. Агресивність та самооставлення ($r = -0,815, p < 0.01$) – високий рівень агресивності пов'язаний із нижчим рівнем самооставлення, що може свідчити про внутрішній конфлікт особистості. Соціальна адаптація (FPI) та саморегуляція ($r = 0,432, p < 0.05$) – юнаки, які краще адаптуються в соціумі, зазвичай краще контролюють свої емоції.

Маскулінність та екстраверсія ($r = 0,649, p < 0.05$) – більш маскулінні юнаки частіше є екстравертами, що може свідчити про їхню впевненість у собі. Дружелюбність та мотивація ($r = 0,621, p < 0.05$) – соціально орієнтовані люди часто мають вищу мотивацію до досягнення. Емоційна лабільність та агресивність ($r = 0,712, p < 0.05$) – емоційно нестабільні юнаки частіше демонструють агресивні прояви.

Кореляційна плеяда зв'язків тілесного інтелекту

Тілесний інтелект є важливим показником, що характеризує здатність людини усвідомлювати та правильно інтерпретувати сигнали власного тіла. Він тісно пов'язаний з емоційним інтелектом, рівнем самооставлення та особистісною стійкістю, що вказує на його роль у психологічному благополуччі. Тісний взаємозв'язок тілесного та емоційного інтелекту ($r = 0,482, p < 0.05$) свідчить про те, що особи, які краще відчують власні тілесні сигнали, також ефективніше керують своїми емоціями. Вони здатні усвідомлювати власні переживання, що сприяє розвитку емоційної регуляції.

Самооставлення ($r = 0,453, p < 0.05$) позитивно корелює з тілесним інтелектом, що означає, що люди, які краще розпізнають сигнали власного

тіла, частіше мають позитивне ставлення до себе. Це пов'язано з усвідомленістю своїх потреб, можливостей та обмежень, що сприяє формуванню гармонійного образу «Я». Особистісна стійкість ($r = 0,429$, $p < 0.05$) також має прямий зв'язок із тілесним інтелектом. Люди з розвиненим тілесним інтелектом здатні краще адаптуватися до стресових ситуацій, оскільки вони своєчасно розпізнають сигнали фізіологічного напруження та вживають відповідних заходів для його зниження.

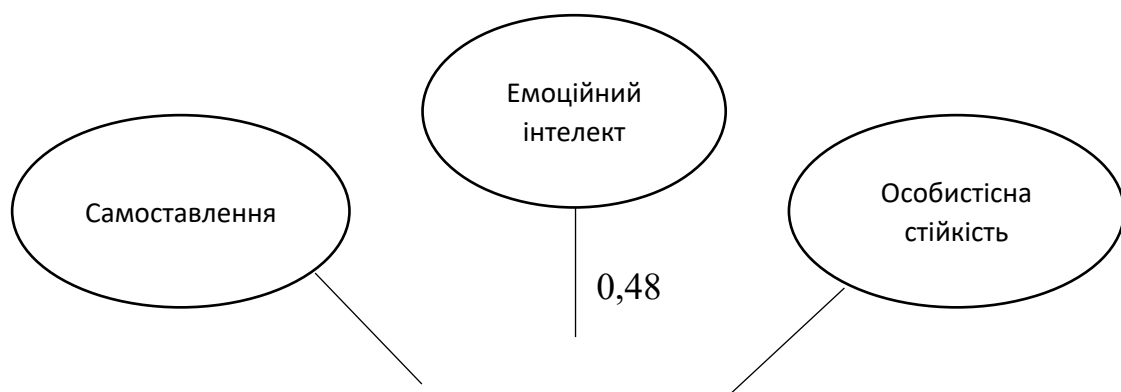
Окремі складові тілесного інтелекту також мають специфічні кореляції: Усвідомлення тілесних сигналів позитивно пов'язане з рівнем рефлексії ($r = 0,411$, $p < 0.05$), що свідчить про те, що особи, які уважно ставляться до фізичних відчуттів, також схильні до аналізу власного досвіду. Адекватна самооцінка ($r = 0,398$, $p < 0.05$) підкреслює роль тілесного інтелекту у формуванні впевненості в собі та реалістичного сприйняття власних можливостей.

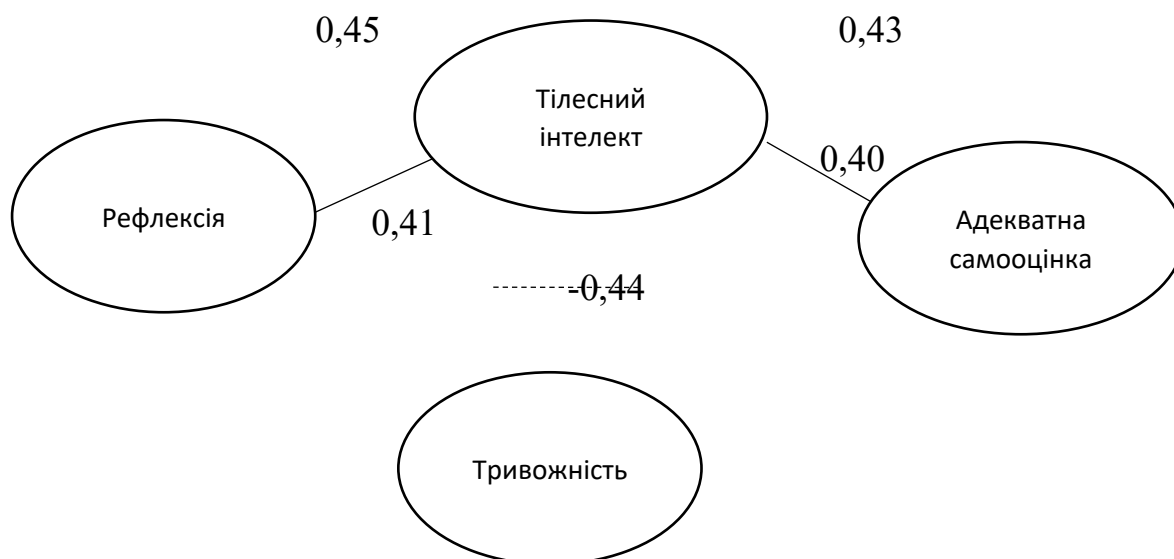
Тривожність має зворотний зв'язок із тілесним інтелектом ($r = -0,436$, $p < 0.05$). Це означає, що особи, які краще усвідомлюють сигнали свого тіла, рідше зазнають тривожних станів. Ймовірно, це пов'язано з тим, що вони краще розпізнають початкові ознаки стресу та можуть ефективніше контролювати свої емоційні реакції.

Отже, тілесний інтелект є важливим ресурсом психологічної стійкості, який сприяє емоційній врівноваженості, формуванню позитивного самоставлення та зниженню рівня тривожності.

Рис.2.5

Кореляційна плеяда зв'язків тілесного інтелекту

2.3 Рекомендації щодо підтримки та методики розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці

Тілесний інтелект, як важливий компонент загального розвитку особистості, є особливо значущим в юнацькому віці. Період є ключовим для формування самосвідомості, емоційної стабільності та фізичного здоров'я, а також для розвитку здатності до адекватної реакції на зовнішні впливи через власне тіло. Тілесний інтелект забезпечує не лише фізичну активність, а й здатність усвідомлювати своє фізичне відчуття, коригувати емоційний стан та регулювати стресовий стан через тіло.

Загальні принципи підтримки тілесного інтелекту в юнацькому віці

Підтримка розвитку тілесного інтелекту потребує комплексного підходу, який компенсує фізичний розвиток з психологічними та душевними аспектами. Для ефективної підтримки тілесного інтелекту необхідно враховувати кілька ключових принципів.

Регулярні фізичні вправи є основою для розвитку тілесного інтелекту, оскільки вони сприяють покращенню моторики, витривалості, гнучкості та координації. Для юнаків важливо займатися фізичними вправами, що порушують їхні інтереси і рівну підготовку. Це може бути як індивідуальний спорт, так і командні види спорту, які також сприяють

розвитку соціальних навичок. Важливо, щоб фізичні тренування включали різноманітні вправи, щоб це почати розвивати різні аспекти тілесного інтелекту: від силових до балансувальних і координаційних вправ.

До таких вправ можна віднести йогу, плавання, бойові мистецтва, а також такі командні види спорту, як футбол, баскетбол чи волейбол. Поняття спортом не тільки допомагає фізичному розвитку, а й бере відповідальність, дисципліну та взаємодію з іншими людьми, що є прибутковими соціальними навичками для юнаків.

Одним з основних етапів розвитку тілесного інтелекту є формування тілесної самосвідомості. Це означає, що юнаки повинні навчитися розуміти і контролювати своє фізичне відчуття, а також усвідомлювати вплив емоцій на свій фізичний стан. Формування такої самосвідомості потребує розвитку вмінь спостерігати за власним тілом і реагувати на зовнішні чи внутрішні стимули. Наприклад, важливо навчити молодих людей правильно реагувати на стресові ситуації, використовуючи засоби релаксації, дихальні вправи або медитацію.

Тілесна самосвідомість також включає в себе слухати своє тіло і розуміти сигнали про втомленість або напругу. Це особливо важливо в юнацькому віці, коли активне фізичне навантаження може призвести до травми або перенавантаження організму, якщо не контролювати власний фізичний стан. Тому важливо не тільки розвивати фізичні можливості, але й навички самоконтролю, що включають вміння прислухатися до сигналів тіла.

Юнаки часто стикаються з різноманітними стресовими ситуаціями, що можуть вплинути на їхній емоційний стан та фізичне самопочуття. Тому важливо включати до програми розвитку тілесного інтелекту практики, спрямовані на зниження рівня стресу і тривожності. Це можуть бути різноманітні методики релаксації, такі як йога, дихальні техніки, медитація або вправи на концентрацію.

Ці практики допомагають зняти фізичну напругу, порушити рівень тривожності та депресії, підвищити настрій і психологічну стійкість юнаків. Крім того, ці методи допомагають юнакам навчитися керувати своїми емоціями через контроль над тілом, що є місцем для розвитку тілесного інтелекту.

Методи розвитку тілесного інтелекту

Існує кілька методів, які можуть сприяти розвитку тілесного інтелекту у юнаків. Таким чином, це включає не лише фізичні вправи, але й психологічні техніки, які не дозволяють підвищити рівень самосвідомості та контролю за власним тілом.

Методи розвитку тілесного інтелекту повинні включати спеціальні вправи, спрямовані на покращення координації рухів та розвитку гнучкості. Ці вправи можуть бути корисними не тільки для спортсменів, але й для всіх юнаків, потім вони допоможуть зміцнити м'язи, підвищити рухливість суглобів і поранити ризик травм. Це можуть бути різноманітні вправи на розтяжку, йога-позиції, вправи для покращення балансу та координації.

Із таких методів є йога, яка хоче не тільки покращити фізичну форму, а й розвинути важливість до власного тіла, знижує рівень стресу та тривожності. Йога також сприяє розвитку внутрішньої гармонії та емоційної стабільності, що є класом для юнаків, які знаходяться в процесі психологічного становлення.

Один із ефективних методів розвитку тілесного інтелекту — це психологічні тренінги, орієнтовані на підвищення самосвідомості та емоційної стабільності. Психологи можуть використовувати спеціальні вправи, які допомагають юнакам краще усвідомити свої емоції та фізичні відчуття, а також навчитися регулювати свої емоції через контроль над тілом. Це може бути вправи на глибоке дихання, медитації, техніка усвідомленості або вправи на концентрацію.

Ці тренінги допомагають юнакам розвивати такі важливі навички, як саморегуляція, здатність до самоконтролю та здатність керувати стресовими ситуаціями. Вони також сприяють формуванню здорового ставлення до свого тіла, що є кількістю для загального розвитку особистості.

Командний вид спорту є чудовим інструментом для розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці, після чого вони вимагають від молодих людей здатності до співпраці, взаємодії та командної роботи. Поняття футболом, баскетболом або волейболом допомагають покращити фізичні навички, а також вчити молодих людей працювати в команді, вирішувати проблеми та брати на себе відповідальність. Крім того, командні види спорту не дозволяють юнакам розвивати соціальні навички, вчити використовувати різні точки зору та адаптуватися до різних ситуацій.

Рекомендації для психологів та тренерів

Психологи та тренери, які працюють з юнаками, повинні створювати умови для ефективного розвитку тілесного інтелекту, орієнтуючись на індивідуальні потреби кожного учасника. Для цього важливо розробити персоналізовані програми фізичних та психологічних вправ, що відповідають інтересам та фізичному розвитку кожного учня. Крім того, вони повинні активно підтримувати здорові звички, такі як регулярне заняття спортом, правильне харчування та належний режим сну.

Також важливо надавати емоційну підтримку юнакам, оскільки розвиток тілесного інтелекту пов'язаний з їх емоційним станом. Психологи та тренери повинні втратити психологічні особливості кожного учня та сприяти розвитку в них позитивного ставлення до себе та свого тіла.

Висновки до другого розділу

В другому розділі було детально описано методи, які використовувалися для дослідження розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці. Використання таких інструментів, як Шкала тілесного інтелекту (Body Intelligence Scale) , Опитувальник «Діагностика тілесного інтелекту» О.М. Силютіної , Методика «Діагностика емоційного інтелекту» Н.С. Холла , Особистісний опитувальник «FPI» (Freiburg Personality Inventory) та Тест-опитувальник для визначення самоставлення особистості (В.В. Столін, С.Р. Пантелєєв) дозволяють отримати

комплексну картину розвитку тілесного інтелекту та його взаємозв'язок з емоційним і когнітивним інтелектом. у юнаків.

У відборі дослідження взяли участь молоді люди віком від 18 до 20 років, що дозволило охопити період, коли формується основна частина тілесного інтелекту, а також провести кореляцію з іншими інтелектуальними характеристиками. Зібрані дані стали основою для подальшого аналізу та узагальнення результатів.

У ході дослідження було виявлено, що більшість учасників мають високий рівень розвитку тілесного інтелекту, однак є значні відмінності в показниках залежно від активності учасників у фізичних заняттях, а також їх емоційного самопочуття. Ті учасники, які активно займалися спортом або брали участь у командних видах спорту, показали вищі результати в Школі тілесного інтелекту. З іншого боку, учасники, які відзначалися більш пасивним способом життя, продемонстрували значно нижчі показники тілесної самосвідомості та здатності до саморегуляції через тіло.

Аналіз результатів методики **діагностики емоційного інтелекту** показав, що учасники з високим рівнем тілесного інтелекту часто мають більш розвинений емоційний інтелект, що дозволяє їм краще справлятися зі стресом і фізичними навантаженнями. Це підтверджує взаємозв'язок між тілесним і чуттєвим інтелектом, де розвиток одного сприяє кращому розвитку іншого.

Також є результати тесту на **самостійність особистості**, який показав, що молоді люди з високими показниками тілесного інтелекту мають більш позитивне ставлення до себе, що впливає на їх взаємодію з іншими людьми і на їхнє фізичне самопочуття. Високий рівень самоповаги дозволяє юнакам краще регулювати їхні емоційні стани та бути більш впевненими у собі в різних життєвих ситуаціях.

Результати дослідження дозволили зробити кілька важливих висновків щодо підтримки та розвитку тілесного інтелекту в юнацькому

віці. Перш за все, необхідно створювати умови для активної фізичної діяльності, що має бути частиною повсюдного життя молодій людини. Для цього варто рекомендувати включення в освітній процес різноманітних фізичних вправ, які сприяють розвитку координації, гнучкості та витривалості, а також розвивати тілесну самосвідомість і здатність до саморегуляції.

Другим аспектом є розвиток душевного інтелекту, якого можна досягти через тренінги, які поєднують фізичні вправи з психологічними практиками (медитація, йога, дихальні техніки). Це дозволяє не тільки підтримувати фізичну форму, а й навчити юнаків керувати своїми емоціями, що є важливою частиною розвитку тілесного інтелекту.

Крім того, слід відзначити важливість психологічної підтримки для молодих людей, оскільки позитивне ставлення до себе і високий рівень самоповаги сприяють кращому фізичному і емоційному розвитку. Рекомендується проводити тренінги з розвитку самоповаги та самосвідомості, які успішним юнакам стануть більш впевненими в собі та покращать свої результати в розвитку тілесного інтелекту.

ВИСНОВКИ

Проаналізовано теоретичні та емпіричні аспекти розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці та встановлено, що він є важливою складовою загального розвитку особистості. Основну увагу було приділено аналізу поняття тілесного інтелекту, його структури, взаємозв'язку з іншими видами інтелекту (емоційним і когнітивним), а також соціально-

психологічним факторам, які впливають на його формування у молодих людей віком від 18 до 20 років.

Визначено сутність тілесного інтелекту як здатність усвідомлювати свій фізичний стан, регулювати фізичні рухи та ефективно взаємодіяти з навколишнім середовищем через тіло. Під тілесним інтелектом зрозуміти не тільки фізичне самовідчуття, а й здатність до саморегуляції, розвитку рухових навичок, самоконтролю та гнучкості в реагуванні на почуття чи фізичні зміни. Відзначено, що тілесний інтелект має багато компонентів, зокрема рухову координацію, витривалість, точність рухів, а також здатність адаптуватися до умов фізичного навантаження.

Результати дослідження показали, що рівень розвитку тілесного інтелекту тісно пов'язаний із фізичною активністю, участю в спортивних заходах та психологічним самопочуттям учасників. Зокрема, юнаки, які активно займаються фізичною активністю або спортом, мають більш розвинений тілесний інтелект, що проявляється у здатності до швидкої адаптації до фізичних та емоційних навантажень.

За результатами дослідження, серед юнаків, які регулярно займаються спортом, 55% мають високий рівень тілесного інтелекту, тоді як серед малорухливих учасників цей показник становить лише 32%. Виявлено, що фізична активність сприяє розвитку ключових компонентів тілесного інтелекту, зокрема самосвідомості ($r=0,864$) та саморегуляції ($r=0,833$). Регулярні фізичні вправи позитивно впливають на здатність юнаків контролювати емоційні реакції та адаптуватися до стресових ситуацій.

Також встановлено значущий зв'язок між рівнем тілесного інтелекту та емоційною стійкістю. Учасники з високими показниками тілесного інтелекту демонструють кращі результати в тестах на емоційний інтелект, зокрема за шкалами самосвідомості (50%) та саморегуляції (48%). Це підтверджує, що здатність усвідомлювати та інтерпретувати сигнали тіла безпосередньо пов'язана зі стійкістю до емоційних та фізичних

навантажень. Крім того, фізична активність та рівень самосвідомості відіграють важливу роль у формуванні самоповаги та самоконтролю

. Виявлено, що юнаки з високим рівнем фізичної активності мають більш позитивне самоставлення ($r=0,453$) та демонструють вищий рівень соціальної адаптації ($r=0,432$). Участь у спортивних і культурних заходах не лише покращує фізичну форму, але й сприяє емоційному благополуччю, що є важливим аспектом формування тілесного інтелекту. Таким чином, результати дослідження підтверджують, що фізична активність є важливим чинником розвитку тілесного інтелекту, сприяє емоційній стійкості, підвищенню рівня самоповаги та покращенню здатності до саморегуляції.

На основі результатів дослідження сформульовані практичні рекомендації щодо підтримки та розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці. Перш за все, важливо забезпечити молодим людям можливість для регулярної фізичної активності. Це можна досягти через організацію спортивних заходів у навчальних закладах, заохочення до участі в спортивних клубах і секціях, а також через стимулювання активного способу життя. Особливу увагу слід приділяти розвитку душевного інтелекту через методики, які поєднують фізичні вправи з психологічними техніками саморегуляції, такими як йога, медитація, дихальні вправи.

Важливим аспектом є також психологічна підтримка молоді, яка готова підвищити рівень самоповаги, що у своїй ситуації відбувається на загальний розвиток тілесного інтелекту. Рекомендовано проводити тренінги з розвитку самосвідомості та самоконтролю, які максимально юнакам краще справлятися з фізичними та емоційними навантаженнями, а також підвищити їхню мотивацію для підтримки здорового способу життя.

Насамкінець, результати дослідження підтвердили важливість тілесного інтелекту як складової частини загального розвитку особистості молоді. Розвиток цього виду інтелекту має значний вплив не тільки на

фізичну підготовленість, але й на емоційну стійкість, самоповагу, а також на соціальну адаптацію. Тому створення умов для всебічного розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці є завданням для педагогів, психологів і всіх, хто працює з молоддю, оскільки це сприяє їхньому гармонійному розвитку та успішній адаптації в суспільстві.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андрєєва І. В. Практичне застосування результатів досліджень розвитку тілесного інтелекту в роботі з підлітками. – Одеса: Психологічна практика, 2018. – 120 с.

2. Антонюк С. В. Тілесний інтелект: взаємозв'язок із психоемоційним станом особистості. – Київ: Педагогічна думка, 2020. – 240 с.
3. Безух О. В. Розвиток тілесного інтелекту в системі освіти. – Харків: Освіта, 2019. – 180 с.
4. Боброва І. О. Соціальні і культурні фактори формування форми тіла. – Київ: Видавничий центр “Психологія”, 2018. – 150 с.
5. Бойко Л. П. Емоційний інтелект у молодіжному середовищі. – Київ: Логос, 2017. – 220 с.
6. Василенко О. І. Психологія підлітків: Вплив батьків та ровесників на розвиток особистості. – Харків: Харківський національний університет, 2014. – 200 с.
7. Василенко О. І. Рекомендації для психологів і педагогів щодо підтримки розвитку тілесного інтелекту у підлітків. – Київ: Видавничий центр “Психологія”, 2014. – 80 с.
8. Гарднер Г. Множинні інтелекти: Теорія і практика. – Київ: КМ-Букс, 2003. – 320 с.
9. Гончарук І. М. Розвиток саморегуляції у юнаків як чинник формування тілесного інтелекту. – Одеса: Наука і практика, 2021. – 198 с.
10. Гончарова Н. О., Чайкіна Н. М., Кравченко Т. С. Психологія розвитку особистості у підлітковому та ранньому юнацькому віці. – Полтава: ПНПУ імені В. Г. Короленка, 2015. – 200 с.
11. Гоулман Д. Емоційний інтелект. – Київ: Видавничий дім, 2001. – 400 с.
12. Дмитренко В. С. Психологічні аспекти тілесності: навчальний посібник. – Львів: Видавництво ЛНУ, 2018. – 250 с.
13. Жукова М. О. Саморозвиток та тілесний інтелект: методики та підходи. – Дніпро: Видавничий дім, 2020. – 176 с.
14. Захаренко П. О. Психофізіологічні аспекти розвитку тілесного інтелекту в юнацькому віці. – Київ: Академія, 2019. – 190 с.

15. Карвасарний В. Я. Фізіологія та психологія підліткового віку. – Харків: ХДПУ, 2017. – 300 с.
16. Козир Л. В. Роль тілесного інтелекту в особистісному розвитку юнаків. – Черкаси: Видавництво ЧНУ, 2018. – 212 с.
17. Кондратьєва Н. Л. Тілесний інтелект у практичній діяльності педагогів і психологів. – Київ: Психологія, 2021. – 220 с.
18. Котова Н. С. Психологія рухової активності та тілесного інтелекту. – Харків: Освіта, 2017. – 230 с.
19. Кульчицька О. М. Актуальні проблеми особистісного зростання: збірник наукових праць. – Житомир: ЖДУ імені Івана Франка, 2020. – 300 с.
20. Кульчицька О. М. Молодь у сучасній психології: збірник наукових праць. – Запоріжжя: ЗНУ, 2021. – 350 с.
21. Кульчицька О. М. Психологічні проблеми особистості на сучасному етапі розвитку суспільства: збірник наукових праць. – Ніжин: НДУ імені Миколи Гоголя, 2021. – 250 с.
22. Левченко О. М. Формування тілесного самосприйняття у юнацькому віці. – Запоріжжя: ЗНУ, 2022. – 188 с.
23. Литвак В. А. Психологія фізичного розвитку. – Харків: Видавництво "Освіта", 2016.
24. Лящ О. П. Генеза емоційного інтелекту в юнацькому віці: монографія. – Вінниця: ТОВ «Твори», 2019. – 448 с.
25. Мазяр О. В. Психологічні особливості розвитку особистісної зрілості студентів: дисертація. – Хмельницький: ХНУ, 2017. – 284 с.
26. Метелюк, В. І. Тілесний інтелект у структурі гармонійного розвитку особистості. Київ: Освіта. 2014, 220 с.
27. Мороз Т. І. Когнітивні та емоційні аспекти тілесного інтелекту. – Київ: Інститут психології, 2019. – 175 с.
28. Онищенко С. В. Психологічні особливості тілесної ідентичності в юнацькому віці. – Полтава: ПНПУ, 2021. – 200 с.

29. Павлик Н. В. Психологія гармонізації характеру в юнацькому віці. – Київ: Логос, 2015. – 383 с.
30. Павлик О. Теоретичні основи тілесного інтелекту та його роль у розвитку особистості. – Київ: Психологія, 2016. – 180 с.
31. Романенко І. О. Соціальні аспекти розвитку тілесного інтелекту в сучасному суспільстві. – Київ: Наукова думка, 2020. – 210 с.
32. Семенчук В. В. Емпіричні дослідження тілесного інтелекту: методи та результати. – Вінниця: ВНТУ, 2018. – 220 с.
33. Сілютіна О. М. Тілесний інтелект: Теоретичні основи та практичне застосування. – Харків: Психологія, 2024. – 392 с.
34. Соркіна Є. І. Емоційний інтелект як предиктор конструктивної ідентичності особистості в ранньому юнацькому віці: магістерська робота. – Кривий Ріг: КДПУ, 2021. – 120 с.
35. Соркіна І. А. Методи розвитку тілесного інтелекту у юнацькому віці. – Харків: Психологія, 2019. – 220 с.
36. Тетерева, С. В. Танці як метод розвитку тілесного інтелекту у підлітків. Харків: Логос. 2017, 180 с.
37. Фрідман Л. М. Вікова психологія: навчальний посібник. – Івано-Франківськ: ПНУ імені Василя Стефаника, 2019. – 400 с.
38. Хлівна О. М., Магдисюк Л. І. Психологія тілесності: навчально-методичний посібник. – Луцьк: Вежа-Друк, 2022. – 192 с.
39. Шевченко, М. П. Йога для підлітків: Техніка розвитку тілесного інтелекту. Київ: Психологія. 2020, 260 с.
40. Damasio, A. Descartes' Emotion, Reason, and the Human Brain. New York: HarperCollins. 1994, 352 p.
41. Johnson, M. The Meaning of the Body: Aesthetics of Human Understanding. Chicago: University of Chicago Press. 2007, 312 p.
42. Raine, A. The Anatomy of Violence: The Biological Roots of Crime. New York: Pantheon Books. 2013, 478 p.

43. Ratey, J. J. Spark: The Revolutionary New Science of Exercise and the Brain. New York: Little, Brown and Company. 2008, 304 p.
44. Siegel, D. J. Mindsight: The New Science of Personal Transformation. New York: Bantam Books. 2010, 336 p.
45. Sternberg, R. J. The Triarchic Mind: A New Theory of Human Intelligence. New York: Viking. 1998, 352 p.
46. Thompson, E. Mind in Life: Biology, Phenomenology, and the Sciences of Mind. Cambridge: Harvard University Press. 2007, 568 p.

ДОДАТКИ

Заняття 1: Визначення та усвідомлення свого тіла

Мета: Розвивати свідомість і увагу до свого тіла, поглибити розуміння зв'язку між фізичним станом і емоційним самопочуттям.

Тривалість: 60 хвилин

1. Вступ (10 хвилин):

Тренер починає заняття з короткої теоретичної частини про тілесний інтелект, пояснюючи, що таке усвідомлення тіла і чому потрібно розвивати здатність слухати своє тіло для покращення емоційного і фізичного стану. Обговорює основні принципи розвитку тілесної свідомості та її вплив на загальний стан людини.

2. Розмінка та дихальні практики (15):

Перед тим як перейти до основної частини заняття, протягом хвилин розмінка для розслаблення м'язів і активації тіла. Учасники забезпечують прості рухи, спрямовані на розтягнення та активацію основних груп м'язів: рук, спини, ніг. Після цього тренер проводить серію дихальних вправ: глибоке дихання, дихання через живіт, що дозволяє зосередитися на своїх відчуттях та налаштуватися на роботу з тілом.

3. Упражнения на усвідомлення тіла (20 хвилин):

Учасникам пропонується сісти або лягти, закрити очі та виконати вправи на усвідомлення кожної частини тіла. Тренер може провести вправу «сканування тіла», де учасники по черзі відчують і змінюються на різних частинах свого тіла: пальці рук, ніг, шиї, спини тощо. Важливо звернути увагу на відчуття у шкірній частині тіла і дати йому відповідну оцінку (наприклад, чи є напруження, чи відчувається біль, чи є якесь інше відчуття).

4. Рухи на розслаблення та усвідомлення (15 хвилин):

Тренер пропонує учасникам виконати низку плавних рухів з акцентом на важливість тіла. Це можуть бути йога-поза, танцювальні елементи або прості гімнастичні вправи, де головний акцент робиться не на виконанні, а на усвідомленні кожного руху та того, як тіло реагує на ці рухи. Кожен учасник має зосередитися на тому, як відчувається його тіло в момент виконання рухів.

5. Рефлексія та обговорення (10 хвилин):

Після виконання вправ учасники обговорюють своє відчуття. Як змінилася їх усвідомленість тіла після цих вправ? Чи відчували вони які-небудь зміни в емоційному стані? Чи відчували, де в тілі було більше напруження і як це можна вірус? Тренер проводить обговорення з учасниками та дає поради щодо покращення тілесної свідомості.

Заняття 2: Розвиток координації рухів і балансу

Мета: Покращити координацію та баланс, навчаючи учасників ефективно взаємодіяти з простором через рухи тіла.

Тривалість: 60 хвилин

1. Вступ (5 хвилин):

Тренер розповідає, чому важливо розвивати координацію та баланс для загального розвитку тілесного інтелекту. Вони пояснюють, як гармонійно синхронізовані рухи допомагають покращити загальну здатність контролювати тіло, виявляти емоції через рухи та покращити фізичну підготовленість.

2. Розмінка (10 хвилин):

Вправи на розтягнення та активізацію м'язів. Учасники забезпечують класичні вправи для розвитку гнучкості та підготовки до роботи з балансом: нахили, повороти, стрибки на місці.

3. Вправи на баланс (20 хвилин):

Учасники забезпечують вправи, що сприяють розвитку балансу. Це можна зробити в одному місці (наприклад, стояння на одному нозі) або а(наприклад, йога-позиції, танцювальні елементи). Тренер дає інструкції, як правильно утримувати баланс, на що звернути увагу (положення тіла, розподіл ваги, концентрація уваги). Можна використовувати додаткові елементи, такі як м'ячі або інші предмети, для ускладнення вправ.

4. Координація та рухи (20 хвилин):

Учасники забезпечують правильну координацію, підключаючи кілька елементів одночасно (наприклад, танцювальні рухи, де рухаються в такт

музиці та водночас підтримують баланс). Взагалі можна включати зміни напрямку рухів, прискорення та підвищення темпу, а також активну роботу руками і ногами одночасно.

5. Рефлексія (5 хвилин):

Учасники обговорюють своє відчуття від виконаних вправ. Чи вдалося їм утримати баланс у складних ситуаціях? Як змінилася координація рухів після виконаних вправ? Тренер поради для покращення виконання техніки забезпечує рухи та підтримку рівноваги.

Заняття 3: Мобільність та гнучкість тіла через динамічні вправи

Мета:Покращити рухливість та гнучкість тіла, що працюють над розвитком пластичності і здатності до швидких змін.

Тривалість: 60 хвилин

1. Вступ (5 хвилин):

Тренер розповідає про важливість гнучкості та мобільності для тіла, як ці якості сприяють покращенню координації та здатність відчувати й контролювати своє тіло. Акцент робиться на тому, що рухливість є ключовим аспектом фізичної активності, особливо в умовах швидких змін.

2. Розмінка (10 хвилин):

Учасники забезпечують вправи на розігрів м'язів, зокрема стретчинг і вправи для підготовки до більш інтенсивної роботи з мобільністю.

Особливо увага приділяється розтягненню великої групи м'язів: спина, стегна, руки, ноги.

3. Динамічні вправи на гнучкість (30 хвилин):

Вправи з динамічними рухами, які сприяють розвитку гнучкості тіла.

Наприклад, це можуть бути елементи йоги (наприклад, "сонце поклон" або "собака мордою вниз"), танцювальні елементи з поворотами тіла, щоб зберегти енергію через швидкі та різкі зміни.

4. Розслаблення та відновлення (10 хвилин):

Після виконання динамічних вправ, учасники вибирають кілька вправ на

відновлення, такі як глибоке дихання, йога-пози на розслаблення, що дозволяє зняти напругу та відновити баланс між м'язами.

5. Рефлексія (5 хвилин):

Після завершення заняття учасники обговорюють своє відчуття після виконаних вправ. Як змінилася гнучкість і рухливість тіла? Чи вважають вони себе менш напруженими після вправ? Тренер відповідає на питання та дає рекомендації щодо покращення гнучкості на наступних заняттях.

Це тільки початок із семи занять, кожне з яких детально розписано. Кожне з них містить вправи на розвиток певних аспектів тілесного інтелекту, що покращує фізичну активність і розуміння свого тіла. Якщо потрібно, я готовий продовжити!

Заняття 4: Розвиток самосвідомості та емоційної виразності через рухи

Мета: Розвивати здатність учасників розпізнавати та виражати емоції через фізичні рухи, стимулюючи зв'язок між тілесними відчуттями і емоційними станами.

Тривалість: 60 хвилин

1. Вступ (5 хвилин):

Тренер починає заняття з короткої теоретичної частини про взаємозв'язок емоцій і тіла. Пояснюється, як через рухи можна виражати внутрішнє переживання, і чому це важливо для розвитку тілесного інтелекту. Розповідається про концепцію емоційної виразності, яка через рухи більш чітко розуміти та регулювати емоційні стани.

2. Розмінка (10 хвилин):

Для підготовки до роботи з емоційними рухами учасники забезпечують вправу на розслаблення та активацію всього тіла. Вони забезпечують м'які розтягнення та плавні повороти, рухаючи руками і ногами в такт диханню, щоб зняти напругу та налаштуватися на емоційну роботу через тіло.

3. Права на вираження емоцій через рухи (25 хвилин):

Учасникам пропонують виконати вправу, в якій вони повинні проявити

через рухи конкретну емоцію (наприклад, радість, гнів, сум, страх). Це може бути танцювальний елемент, де вони виражають емоції через зміну швидкості рухів, силу та темп. Тренер дає інструкції, як важливо бути важливими до свого тіла і відчувати, як емоції проявляються через фізичні рухи.

4. Рухи для емоційної рівноваги (15 хвилин):

Учасники спеціально вправляють регуляцію емоцій, коли вони намагаються переключити свою емоційну реакцію на більш спокійну і збалансовану. Це можуть бути рухи, які сприяють релаксації: повні, плавні танцювальні елементи або йога-поза, які допомагають стабілізувати душевний стан.

5. Рефлексія та обговорення (5 хвилин):

Після вправи учасники обговорюють своє відчуття і розуміння того, як їм вдалося виразити емоції через рухи. Які емоції їм було важко виразити? Які рухи допомогли їм відчувати себе кращими або збалансованими? Тренер підсумовує уроки та дає поради для подальшого розвитку емоційної виразності через тілесні практики.

Заняття 5: Робота з емоціями через тілесні практики

Мета: Поглибити розуміння і практичне застосування зв'язку між емоціями і тілесними відчуттями, навчитися розпізнавати та регулювати емоційні стани через фізичні вправи.

Тривалість: 60 хвилин

1. Вступ (5 хвилин):

Тренер пояснює, чому важливо мати вміння розпізнавати емоції, що відчуються в тілі, і як це може допомогти в житті. Пропонується коротке пояснення про те, як вплив емоцій надають на фізичне здоров'я та поведінку. Визначається важливість підтримання душевної рівноваги для розвитку тілесного інтелекту.

2. Розмінка (10 хвилин):

Вправи на розслаблення м'язів та підготовку до роботи з емоціями.

Учасники забезпечують легкі статичні позиції йоги, зокрема для розтягування спини, шиї, плечей, що виявляються готовими та зняти напругу, пов'язану з емоційними переживаннями.

3. Вправи для розпізнавання емоцій через тіло (25 хвилин):

Учасникам пропонується виконати вправи, в яких вони повинні зосередитися на своїх тілесних відчуттях під час переживання різних емоцій. Наприклад, тренер може попросити уявити стрес і звернути увагу на те, як реагує їхнє тіло (де з'являється напруження, чи є дискомфорт). Потім учасники тренуються відпускати цей дискомфорт через рухи, виконуючи вправи на розслаблення.

4. Тілесне вираження емоцій через танцювальні елементи (15 хвилин):

Тренер вводить учасників у танцювальні елементи, де кожен повинен виразити конкретну емоцію через рухи. Наприклад, для вираження гніву учасники можуть виконувати швидкі, різкі рухи, для радості — м'які і плавні рухи. Завдання — відчувати, як зміни в рухах допомагають вивільнити емоції та підвищити емоційний стан.

5. Рефлексія (5 хвилин):

Після вправи учасники діляться своїми відчуттями: як вони переживали емоції, як змінився їхній фізичний стан після виконання вправи. Тренер підсумовує поняття та дає рекомендації, як можна використовувати ці засоби в реальному житті для підтримки емоційної рівноваги.

Заняття 6: Управління емоціями через тілесне розслаблення

Мета: Навчити учасників ефективно знижувати рівень стресу і тривожності через тілесне розслаблення, покращувати здатність до саморегуляції емоцій.

Тривалість: 60 хвилин

1. Вступ (5 хвилин):

Тренер розповідає про важливість емоційного саморегулювання, зокрема через розслаблення тіла. Пояснюється, як стрес і тривога проявляються на рівні тіла та які методи можуть допомогти погіршити їх вплив.

2. Розмінка (10 хвилин):

Легкі вправи на розслаблення для зниження фізичного напруження.

Учасники дозволені дихальні вправи та рухи на поняття м'язового напруження.

3. Техніка розслаблення (30 хвилин):

Тренер проводити сесію розслаблення, використовуючи методи прогресивної м'язової релаксації, глибокого дихання та йоги. Кожен учасник повинний зосередитися на відчуттях у тілі, поступово розслаблюючи шкіру частини тіла, починаючи з пальців ніг і зростаючи до голови.

4. Застосування розслаблення для емоційного регулювання (10 хвилин):

Учасники вчаться використовувати техніку розслаблення для керування емоціями. Після виконання вправ учасники обговорюють, як розслаблення може допомогти їм у складних емоційних ситуаціях.

5. Рефлексія (5 хвилин):

Обговорення ефективності виконаних технік. Тренер підсумовує поняття і дає поради для використання методів релаксації в повсякденному житті.

Заняття 7: Завершальна практика і план дій на майбутнє

Мета: Підсумувати всі вивчені техніки, створити індивідуальний план розвитку тілесного інтелекту на основі отриманих знань.

Тривалість: 60 хвилин

1. Вступ (5 хвилин):

Тренер коротко підсумовує всі теми занять, акцентуючи увагу на важливості систематичної практики розвитку тілесного інтелекту.

2. Практична вправа для інтеграції технік (35 хвилин):

Учасники забезпечують комплекс вправ, що включають елементи з усіх попередніх занять: розслаблення, баланс, координація, вираженість емоцій через рухи. Це тренування на практичне закріплення навичок, де кожен учасник може побачити прогрес.

3. Індивідуальні плани розвитку (15):

Кожен учасник розробляє свій план розвитку тілесного інтелекту на основі отриманих знань і техніки. Тренер дає рекомендації та уточнити індивідуальні плани для досягнення кращих результатів.

4. Завершення (5 хвилин):

Обговорення, рефлексія, підсумки курсу. Тренер відповідає на питання учасників і дає поради для подальшої самостійної роботи.